

25. marts 2021

P9_TA(2021)0108

En ny EU-Afrika-strategi

Europa-Parlamentets beslutning af 25. marts 2021 om en ny EU-Afrika-strategi — et partnerskab for bæredygtig og inklusiv udvikling (2020/2041(INI))

(2021/C 494/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til FN-topmødet om bæredygtig udvikling den 25., 26. og 27. september 2015 og slutdokumentet, som blev vedtaget af FN's generalforsamling den 25. september 2015 med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling« og de 17 mål for bæredygtig udvikling (SDG),
- der henviser til Addis Abeba-handlingsplanen for udviklingsfinansiering fra 2015,
- der henviser til den nye europæiske konsensus om udvikling med titlen »Vores verden, vores værdighed, vores fremtid«, som blev undertegnet den 7. juni 2017,
- der henviser til Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer (Parisaftalen),
- der henviser til Den Afrikanske Unions (AU's) Agenda 2063, der blev vedtaget den 31. januar 2015 på det 24. ordinære møde i Den Afrikanske Unions forsamling af stats- og regeringschefer i Addis Abeba,
- der henviser til den fælles Afrika-EU-strategi, som blev vedtaget i Lissabon den 9. december 2007,
- der henviser til Abidjanerklæringen, resultatet af det fjerde ungdomstopmøde mellem Afrika og Europa, der blev vedtaget den 11. oktober 2017,
- der henviser til konklusionerne fra det femte topmøde mellem Den Afrikanske Union og Den Europæiske Union, som blev afholdt i Abidjan den 29. og 30. november 2017,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. september 2018 med titlen »En ny alliance mellem Afrika og Europa med fokus på bæredygtige investeringer og jobs: vi bringer vores partnerskab vedrørende investeringer og jobs op på det næste niveau« (COM(2018)0643),
- der henviser til konklusionerne fra de fire taskforcer om hhv. digital økonomi, energi, transport og landbrug, der er oprettet inden for rammerne af den nye alliance,
- der henviser til det fælles kommuniké efter det 10. møde mellem Kommissionens og Den Afrikanske Unions kommissærkollegier den 27. februar 2020,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 9. marts 2020 med titlen »Frem mod en omfattende strategi for samarbejde med Afrika« (JOIN(2020)0004) og Rådets konklusioner af 30. juni 2020 herom,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder og Maputoprotokollen,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989,
- der henviser til EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2020-2024,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap af 13. december 2006,
- der henviser til den europæiske handicapstrategi 2010-2020 og den styrkede europæiske dagsorden for handicappedes rettigheder for 2020-2030,
- der henviser til Den Afrikanske Unions strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder og selvstændiggørelse af kvinder for perioden 2018-2028, som blev vedtaget i juli 2016,

25. marts 2021

- der henviser til EU's kønshandlingsplan II (»Ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser 2016-2020«),
- der henviser til aftalen om oprettelse af det afrikanske kontinentale frihandelsområde (AfCFTA),
- der henviser til FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisations rapporter fra 2019 med titlen »The State of the World's Biodiversity for Food and Agriculture« (status over verdens biodiversitet for fødevarer og landbrug) og fra 2016 med titlen »The State of the World's Forests« (status over verdens skove),
- der henviser til den globale vurderingsrapport om biodiversitet og økosystemydelser af maj 2019 fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES),
- der henviser til Sendairammen for katastroforebyggelse for 2015-2030, der blev vedtaget af FN den 18. marts 2015,
- der henviser til særrapporterne fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om global opvarmning på 1,5 °C, om klimaændringer og landarealer og om havet og kryosfæren i et klima i forandring,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),
- der henviser til EU's biodiversitetsstrategi for 2030, som blev offentliggjort den 20. maj 2020,
- der henviser til FN's erklæring om rettigheder for landbrugere og andre personer, der arbejder i landdistrikter,
- der henviser til FN's Generalforsamlings beslutning om at udnævne perioden 2019-2028 til tiåret for familielandbrug,
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 2. maj 2017 med titlen »Digital4Development: mainstreaming digital technologies and services into EU Development Policy« (Digital4Development: integrering af digitale teknologier og tjenester i EU's udviklingspolitik) (SWD(2017)0157),
- der henviser til De Forenede Nationers globale aftale om flygtninge, som blev vedtaget den 17. december 2018,
- der henviser til De Forenede Nationers globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration, som blev vedtaget den 19. december 2018,
- der henviser til Den Afrikanske Unions konvention om beskyttelse af og bistand til internt fordrevne i Afrika (Kampala-konventionen),
- der henviser til det internationale tiår for folk af afrikansk afstamning (2015-2024), som FN har proklameret, og navnlig til søjlen »Recognition« (anerkendelse),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. maj 2013 med titlen »Styrkelse af lokale myndigheder i partnerlande for bedre regeringsførelse og mere effektive udviklingsresultater« (COM(2013)0280),
- der henviser til EU-Rådets årsrapport 2019 til Det Europæiske Råd om EU's udviklingsbistandsmål,
- der henviser til sin beslutning af 16. november 2017 med titlen »EU-Afrika-strategien: en stærk drivkraft for udvikling« ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. oktober 2015 om de lokale myndigheders rolle i udviklingslandene i forbindelse med udviklingssamarbejde ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 349 af 17.10.2017, s. 11.

25. marts 2021

- der henviser til sin beslutning af 13. november 2018 med titlen »Digitalisering med henblik på udvikling: bekæmpelse af fattigdom via teknologi«⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 19. juni 2020 om protesterne mod racisme efter George Floyds død⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 27. marts 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI)⁽⁵⁾,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), særlig dem fra 4. oktober 2016⁽⁶⁾, 14. juni 2018⁽⁷⁾ og 28. november 2019⁽⁸⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udvalget om International Handel, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Rettigheder, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Kultur- og Uddannelsesudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A9-0017/2021),
- A. der henviser til, at det næste EU-AU-topmøde bør puste nyt liv i partnerskabet og resultere i en fælles strategi ledsaget af konkrete tiltag for så vidt angår vores fælles udfordringer og muligheder på linje med de internationale tilsagn, der blev afgivet i forbindelse med 2030-dagsordenen og Parisaftalen;
- B. der henviser til, at det er afgørende, at landene investerer mere i systematisk indsamling af nøjagtige og sammenlignelige opdelte data med henblik på at finde ud af, hvor der findes intersektionaliteter og hvad det er for nogle, for at afgøre, hvordan de skal håndteres, og at analysere, om resultaterne af de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne strategi, har en positiv indvirkning på alle, herunder dem, der er længst bagud; der henviser til, at data i overensstemmelse med verdensmål 17.18 bør opdeles efter indkomst, køn, alder, race, etnicitet, migrationsstatus, handicap og geografisk placering;
- C. der henviser til, at Afrikas interesser og prioriteter, der bl.a. er kommet til udtryk inden for rammerne af 2063-dagsordenen, skal indtage en central rolle i forbindelse med fornyelsen af vores forbindelser;
- D. der henviser til, at Afrika har verdens yngste befolkning i verden og nogle af dens mest skrøbelige stater; der henviser til, at ca. en million afrikanere hver måned kommer ind på arbejdsmarkedet;
- E. der henviser til, at den merværdi, som EU tilfører sit partnerskab med Afrika, vil afhænge af EU's evne til at kombinere interkontinental dialog med en kontekstfølsom tilgang, der tager hensyn til de forskellige lokale og regionale særtræk, partnerlandenes og de eksisterende sociale strukturers særligt følsomme områder samt dets ønske om sammen med Afrika at opbygge en langsigtet vision baseret på fælles værdier, gensidige interesser og et nyt engagement i multilateralisme;
- F. der henviser til, at adgang til anstændigt arbejde og anstændige levevilkår på lokalt plan er afgørende for at modvirke migrationstendensen;
- G. der henviser til, at råmaterialer i 2018 tegnede sig for 49 % af EU's samlede import fra Afrika; der henviser til, at udvindingssektoren er den vigtigste drivkraft bag udenlandske direkte investeringer i Afrika;
- H. der henviser til, at sikkerhed, retsstatsprincippet og god regeringsførelse er en forudsætning for økonomisk vækst og investeringer; der henviser til, at økonomisk vækst og investeringer skal være bæredygtige og gå hånd i hånd med foranstaltninger til bekæmpelse af ulighed gennem omfordelingspolitikker, styrkelse af den menneskelige kapital, lighed, politisk deltagelse, sociale sikkerhedssystemer og foranstaltninger til gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling;

⁽³⁾ EUT C 363 af 28.10.2020, s. 27.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0173.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0298.

⁽⁶⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 2.

⁽⁷⁾ EUT C 28 af 27.1.2020, s. 101.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0084.

25. marts 2021

- I. der henviser til, at fred og sikkerhed er afgørende forudsætninger for at opnå langsigtet bæredygtig udvikling og fremme stabilisering og stærke institutioner på lokalt, regionalt og nationalt plan og er nødvendige for at forbedre levevilkårene og opfylde målene for bæredygtig udvikling;
- J. der henviser til, at statsopbygning er en prioritet i politisk skrøbelige og administrativt svage afrikanske stater, hvilket indebærer opbygning af deres skatteopkrævningskapacitet;
- K. der henviser til, at 94 millioner børn under fem år aldrig er blevet registreret i Afrika syd for Sahara, 51 mio. i det østlige og sydlige Afrika og 43 mio. i Vest- og Centralafrika; der henviser til, at retten til at blive anerkendt som retssubjekt er et afgørende skridt i retning af at sikre livslang beskyttelse og en forudsætning for at kunne udøve alle andre rettigheder; der henviser til, at en fødselsattest er et bevis på en persons juridiske identitet, som forebygger risikoen for statsløshed og gør det muligt for ihændehaveren at søge beskyttelse mod vold og udnyttelse;
- L. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene skal være en prioritet for det fremtidige partnerskab mellem EU og Afrika og derfor skal integreres i hele EU-Afrika-strategien; der henviser til, at kvinder og unge ofte støder på hindringer for at realisere deres fulde potentiale, hvilket afspejles i det store omfang af seksuel og kønsbaseret vold, hiv-infektion, utilsigtet graviditet, skolefrafald og begrænset adgang til finansiering og iværksætter;
- M. der henviser til, at 390 mio. mennesker i Afrika i øjeblikket lever under fattigdomsgrænsen på en baggrund af marginalisering, der fremmer uligheder; der henviser til, at covid-19-pandemien har forværret Afrikas sårbarhed på grund af ringe økonomisk diversificering, lav mobilisering af indenlandske ressourcer, ulovlige finansielle strømme, stor afhængighed af eksport af råstoffer og svingende råvarepriser; der henviser til, at den nye økonomiske krise som følge af covid-19-pandemien sandsynligvis vil øge uligheden og fattigdommen, og at dens indirekte konsekvenser allerede rammer hårdt, navnlig i form af fødevarer-sikkerhed, indkomsttab, tab af pengeoverførsler og eksistensgrundlag samt en truende gældskrise;
- N. der henviser til, at covid-19 har kastet lys over mangler i sundheds- og fødevarer-systemerne og det presserende behov for at opbygge menneskecentrerede, universelle og modstandsdygtige sundheds- og fødevarer-systemer, der er baseret på menneskerettigheder; der henviser til, at sådanne kriser kan mangedobles i de kommende årtier som følge af klimaændringer og tab af biodiversitet; der henviser til, at pandemien truer med at bremse eller endog modarbejde de fremskridt, der er gjort inden for tre eksisterende større epidemier, nemlig hiv, tuberkulose og malaria, hvilket nødvendiggør indførelse af innovative integrerede tilgange, samtidig med at de berørte samfund inddrages og civilsamfundet styrkes, for at nå ud til dem, der har brug for livreddende hjælp;
- O. der henviser til, at kontakter mellem de to kontinenter bør fremmes på alle niveauer og mellem alle samfundssektorer;
- P. der henviser til, at AU's Freds- og Sikkerhedsråd har betegnet klimaændringer som en alvorlig sikkerhedstrussel i 2019;
- Q. der henviser til, at det afrikanske kontinent er særlig berørt af de negative virkninger af klimaændringer og de forskellige kilder til luft-, jord- og vandforurening; der henviser til, at Afrika har brug for investeringer i tilpasning til klimakrisen, mens den fælles meddelelse af 9. marts 2020 fokuserer på modvirkning af klimaændringer; der henviser til, at en vellykket klimaalliance mellem Afrika og Europa kan blive en ny drivkraft i det globale klimadiplomati;
- R. der henviser til, at FN's Generalforsamling den 20. december 2017 vedtog en resolution, hvori den erklærede 2019-2028 for tiåret for familielandbrug;

25. marts 2021

- S. der henviser til, at Afrika syd for Sahara har de laveste energiadgangsniveauer i verden; der henviser til, at kun omkring halvdelen af befolkningen har adgang til elektricitet, mens kun en tredjedel har adgang til ren madlavning; der henviser til, at omkring 600 millioner mennesker ikke har elektricitet, og 890 millioner laver mad med traditionelt brændsel;
- T. der henviser til, at privat finansiering også er afgørende for at levere decentrale, vedvarende løsninger; der henviser til, at private investeringer, decentrale vedvarende energikilder og skræddersyede forretningsmodeller for forbrugerfinansiering (f.eks. via pay-as-you-go og mobile penge) har potentiale til at give adgang til energi i store dele af Afrika, navnlig syd for Sahara, hvor energiadgangsniveauerne er de laveste i verden;
- U. der henviser til, at beskyttelse, bevarelse og værdsættelse af kulturarven og de kulturelle og kreative sektorer kan stimulere jobskabelsen, styrke unge og kvinder og bidrage til et modstandsdygtigt og tolerant samfund, der respekterer kulturelle forskelle og mindsker uligheder ved at bygge bro mellem forskellige samfund;

Frem mod en ny strategi for samarbejdet med Afrika

1. hilser den fælles meddelelse af 9. marts 2020 velkommen som et skridt i retning af et ægte geopolitisk partnerskab; understreger, at Europa og Afrika geografisk er nære naboer og har stærke, historiske, kulturelle og socioøkonomiske bånd, som styrkes yderligere af de stadig flere fælles udfordringer og strategiske interesser; understreger, at EU og dets medlemsstater i alle henseender er Afrikas største partner med hensyn til handel, investeringer, officiel udviklingsbistand (ODA), humanitær bistand og sikkerhed;
2. minder om, at Afrika er hjemsted for mere end 1 mia. mennesker, og at mere end halvdelen af verdens befolkningstilvækst inden 2050 forventes at finde sted i Afrika, samtidig med at seks ud af de ti hurtigst voksende økonomier i verden er afrikanske; understreger, at EU's forbindelser med Afrika er af allerstørste betydning for begge vores kontinenters fremtid, og at velstanden på de to kontinenter hænger tæt sammen; understreger, at menneskelig udvikling, gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom skal forblive kernen i forbindelserne mellem EU og Afrika;
3. gentager sin appel om skabelse af et ægte »kontinent til kontinent«-partnerskab mellem Den Europæiske Union og Den Afrikanske Union; understreger, at det kommende sjette AU-EU-topmøde, der efter planen skal finde sted i 2021, bør lægge grunden til et strategisk, gensidigt fordelagtigt og resultatorienteret partnerskab, der afspejler begge parter interesser og styrker båndene mellem de to kontinenter;
4. opfordrer til, at der udvikles et ægte partnerskab mellem ligeværdige parter baseret på folkeretten samt internationale konventioner, aftaler og standarder, og opfordrer indtrængende begge parter til at bevæge sig ud over donor-modtagerforholdet; understreger betydningen af at samarbejde med vores afrikanske partnere, herunder det afrikanske civilsamfund og den afrikanske diaspora, og af klart at definere køreplanen for partnerskabet og hver parts ansvarsopgaver på grundlag af en klar evaluering af gennemførelsen af tidligere fælles aftaler;
5. konstaterer, at Afrikas potentiale er genstand for voksende interesse fra mange aktører på den globale scene, og udtrykker bekymring over, at Afrika på mange områder er blevet en ny arena for konkurrencen mellem stormagter; understreger, at EU er blandt de første til at hjælpe det afrikanske kontinent, mens de destruktive politikker, der anvendes af andre aktører, er til skade for afrikanske nationer, hvilket også har negative virkninger for EU; understreger, at EU i sine politiske og økonomiske forbindelser med tredjelande er motiveret af at fremme grundlæggende rettigheder, støtte demokratiske institutioner og opretholde demokratisk ansvarlighed; mener, at tredjelande som f.eks. Kina forfølger andre mål, som undertiden kan give anledning til betænkeligheder hos os; understreger, at vores mål er at styrke vores afrikanske partners modstandskraft og uafhængighed; beklager derfor, at andre aktører, navnlig Kina og Rusland, fremmer deres geopolitiske interesser og fokuserer på en voksende unilateralisme, og understreger, at de opnår deres gevinster på bekostning af de afrikanske landes og Europas sikkerhed; opfordrer EU til at koordinere med hvert land, der har en ægte interesse i en fremgangsrig og positiv langsigtet udvikling af det afrikanske kontinent baseret på fuld respekt for menneskerettigheder, mediefrihed og ansvarliggørelse, gennemsigtig og responsiv regeringsførelse og bekæmpelse af

25. marts 2021

korruption, som er afgørende elementer for opnåelse af et stabilt og inkluderende politisk, socialt og økonomisk miljø i Afrika; opfordrer EU til at udvikle et strategisk og langsigtet svar på Kinas »Belt and Road«-initiativ, som bør være baseret på vores fælles værdier samt på de prioriteter og behov, som vores afrikanske naboer har formuleret; understreger behovet for, at EU og dets medlemsstater bliver en kilde til stabilitet og pålidelighed i regionen; mener, at Den Europæiske Union bør spille en større geopolitisk rolle i Afrika og etablere forbindelser, der er til gavn for alle;

6. er af den opfattelse, at de nordafrikanske landes rolle bør styrkes inden for partnerskabet, og det trilaterale samarbejde bør promoveres for at sætte nyt skub i Nord-Syd- og Syd-Syd-samarbejdet og forbedre sammenhængen i den kontinentale tilgang;

7. opfordrer til, at dette partnerskab afspejler de afrikanske landes nye prioriteter, der er et resultat af covid-19-pandemien; støtter EU's stærke reaktion på krisen gennem »Team Europe«-tilgangen og ser den som et primært og ægte tegn på global solidaritet og europæiske værdier;

8. understreger, at de skadelige virkninger af coronaviruskrisen skal få begge kontinenter til at forpligte sig til et partnerskab, der tager fuldt hensyn til dens konsekvenser og baner vejen for en bæredygtig og inkluderende genopretning med fokus på menneskelig udvikling, navnlig på uddannelse og styrkelse af sundhedssystemerne med henblik på at forebygge, opdage og reagere på nye pandemier og fremskynde reaktionen på eksisterende pandemier, samt fokus på ligestilling mellem kønnene, bæredygtig vækst, hurtigere omstilling, herunder grøn og digital omstilling, og god regeringsførelse;

9. fremhæver det internationale samfunds engagement i at nå de 17 mål for bæredygtig udvikling under overholdelse af principperne i 2030-dagsordenen; mener, at partnerskabet mellem Afrika og EU i høj grad vil være afgørende for, om disse mål vil blive nået, og bør baseres på en strategisk og tværgående tilgang, der omfatter alle målene for bæredygtig udvikling og afspejler deres indbyrdes sammenhæng;

10. minder om, at AU og EU tilsammen repræsenterer en politisk vægt på 81 lande, og understreger betydningen af partnerskabet inden for det multilaterale system; opfordrer begge parter til at styrke deres samarbejde i multilaterale fora og opfordrer til en tæt, inkluderende og systematisk koordinering forud for enhver større begivenhed i forbindelse med global styring;

11. minder om den vigtige rolle, som Den Afrikanske Union og afrikanske stater spiller i multilaterale organisationer, navnlig De Forenede Nationer, hvor afrikanske stater tegner sig for 28 % af medlemskabet; understreger, at EU's mål om at styrke den internationale regelbaserede orden og det multilaterale system indebærer, at det må gøre sig til fortalere for en mere fair og ligelig repræsentation for Afrika i globale styringsorganer; opfordrer navnlig EU til at støtte Afrikas anmodning om, at FN's Sikkerhedsråd udvides, så kontinentet kan være permanent repræsenteret;

12. understreger, at EU's indflydelse hidrører fra dets fjernområder i både Atlanterhavet og Det Indiske Ocean, og at disse fjernområder historisk, økonomisk og kulturelt er knyttet til flere afrikanske lande; opfordrer til en bedre integration af fjernområderne i deres regionale miljø kombineret med et øget samarbejde med afrikanske lande om fælles spørgsmål, navnlig i forbindelse med miljø og migration;

13. understreger behovet for at bygge videre på erfaringerne fra den fælles Afrika-EU-strategi og sikre, at den nye fælles strategi er i fuld overensstemmelse med og supplerer den »afrikanske søjle« i den kommende post-Cotonou-aftale og andre eksisterende EU-politikker med henblik på at opnå større sammenhæng i EU's udviklingspolitik; minder om behovet for at sikre, at partnerskabet mellem kontinenterne implementeres i overensstemmelse med lokale, nationale og regionale forhold og specificke behov;

14. er af den opfattelse, at et holistisk kontinentalt partnerskab også bør muliggøre yderligere regionalisering; understreger EU's fortsatte støtte til regional integration (i en kontekst, hvor covid-19-pandemien har tydeliggjort sårbarheden af de globale forsyningskæder) og regionale organisationer i Afrika; støtter det synspunkt, at EU skal opretholde fleksible land til land- og subregionale tilgange, hvor det tilpasser sit engagement og sin støtte til de specifikke behov og omstændigheder i hvert land i Afrikas fem regioner; opfordrer til en ajourføring af EU's forskellige regionale politikker over for afrikanske subregioner; beklager, at oprettelsen af et område med fælles velstand, stabilitet og frihed med de sydlige nabolande 25 år efter indledningen af Barcelonaprocessen stadig langtfra er afsluttet;

25. marts 2021

15. understreger AU's betydning for integrationen af det afrikanske kontinent, navnlig med hensyn til behovet for at fremme den interne samhandel i Afrika; understreger, at denne integration bør defineres klart og være baseret på de afrikanske samfunds behov; minder om, at et stærkt partnerskab ikke kun kræver et stærkt EU, men også en stærk Afrikansk Union; opfordrer EU til at støtte integrationsbestræbelser på regionalt og kontinentalt plan samt institutionaliseringen og styrkelsen af Den Afrikanske Union ved at mindske dens afhængighed af ekstern finansiering og forbedre dens forvaltningsstruktur og gennem udveksling af bedste praksis og teknisk og finansiel bistand; påskønner forslaget om et panafrikansk program inden for rammerne af det nye instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) med det formål at adressere udfordringerne på det afrikanske kontinent som helhed;

16. hilser det særdeles velkommen, at Kommissionens formand Ursula von der Leyen har tilkendegivet, at hun vil gøre forbindelserne med Afrika til et centralt element i sin mandatperiode; påskønner EU-institutionernes ledes besøg i Addis Abeba for nylig; opfordrer til, at disse kontakter intensiveres og gøres mere regelmæssige på højeste politiske niveau; er af den opfattelse, at regelmæssige fælles møder mellem lederne af Den Afrikanske Union og Den Europæiske Union vil forbedre synligheden af og offentlighedens kendskab til vores partnerskab i vores respektive nationale medier og vise den betydning, det tillægges på begge kontinenters politiske dagsorden; mener, at sådanne møder bør give mulighed for feedback om partnerskabets gennemførelse, inddragelse af interessenter i processen, fremskridt hen imod målene for bæredygtig udvikling og drøftelser af de vigtige spørgsmål, der er fælles for begge kontinenter;

17. understreger behovet for at inddrage det afrikanske og det europæiske civilsamfund, herunder NGO'er, lokale myndigheder, den private sektor, diasporaen, parlamentarikere fra begge regioner, unge, mindretal og religiøse samfund, i fastlæggelsen og evalueringen af nye og eksisterende strategier med henblik på at skabe et menneskecentreret partnerskab, der inkluderer og er tilgængeligt for alle;

18. understreger, at EU's bestræbelser på at inddrage civilsamfundet skal foregå på en gennemsigtig måde og tilvejebringe de muligheder, finansielle ressourcer og øvrige rammer, der er nødvendige for deltagelse af repræsentanter for civilsamfundet på alle niveauer, herunder aktører på lokalt plan og græsrodsplan; understreger, at der for at skabe et menneskecentreret partnerskab ikke kun er brug for et sådant engagement fra civilsamfundets side, men også for et engagement fra EU's side i bekæmpelsen af alle former for racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance inden for og uden for dets grænser;

19. opfordrer alle interessenter, herunder de europæiske og afrikanske civilsamfund og lokalsamfund, lokale myndigheder og nationale parlamenter til at deltage i en systematisk, gennemsigtig og evidensbaseret overvågning af gennemførelsen af strategien og opfordrer til overholdelse af principperne om sammenhæng i politikkerne for udvikling og bæredygtig udvikling;

20. påpeger betydningen af parlamentarisk diplomati og mener, at parlamentariske forsamlinger såsom Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament spiller en afgørende rolle med hensyn til at styrke den politiske dialog mellem EU og Afrika; understreger Europa-Parlamentets rolle med hensyn til at overvåge og føre tilsyn med den effektive implementering af partnerskabet; minder om de mange parlamentariske møder og rejser, som Parlamentet har foretaget, og opfordrer til en styrkelse af den parlamentariske dimension af forbindelserne mellem EU og AU gennem regelmæssige missioner for at gøre det muligt for de kompetente parlamentsudvalg at mødes og udveksle synspunkter med deres afrikanske modparter;

21. mener, at diasporaerne spiller en afgørende rolle for at bygge bro og fremme den gensidige forståelse mellem de to kontinenter gennem videnoverførsel, investeringer og pengeoverførsler, og at EU bør gøre det muligt for diasorasamfund at engagere sig i politikudformning ved at fremme strukturer, der sikrer inddragelse af diasporagrupper i sociale og politiske anliggender; opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan man bedst kan samarbejde med diasporaen som led i den overordnede strategi med Afrika, herunder ved at udnytte synergier mellem interne og eksterne finansieringsinstrumenter i forbindelse med tackling af fælles udfordringer;

22. minder om, at pengeoverførsler fra diasporaen er afgørende for de lokale økonomier; advarer om, at pengeoverførslerne til Afrika ifølge Verdensbanken forventes at falde med ca. 20 % i 2020 som følge af covid-19-krisen, navnlig i de mindst udviklede lande, hvor de er en vigtig indtægtskilde for fattige familier; opfordrer derfor EU og de afrikanske lande til at arbejde på at bringe overførselsomkostningerne ned på under 3 % inden 2030 i overensstemmelse med SDG-mål nr. 10.c;

25. marts 2021

23. påpeger, at partnerskabets succes afhænger af de midler, der øremærkes hertil; opfordrer til at yde massiv støtte til Afrika inden for rammerne af det fremtidige NDICI, men påpeger samtidig, at EU fortsat er den største donor til Afrika; beklager, at mange medlemsstater ikke har nået målet om at afsætte 0,7 % af deres bruttonationalindkomst til officiel udviklingsbistand (ODA), og at nogle endda har reduceret deres bidrag til udviklingsbistand;
24. understreger, at hvis forbindelserne mellem EU og Afrika skal bevæge sig væk fra en donor-modtager-dynamik, og hvis de afrikanske lande skal sættes i stand til at levere resultater med hensyn til bæredygtig udvikling, skal den fornyede partnerskabsramme omfatte konkrete foranstaltninger til støtte for øget mobilisering af indenlandske ressourcer i afrikanske lande, såsom støtte til bekæmpelse af korruption og udvikling af retfærdige og effektive skattesystemer samt bekæmpelse af skatteundgåelse og -unddragelse;
25. opfordrer til, at der stilles flere midler til rådighed for udviklingssamarbejde i EU-budgettet, finansieret af nye egne indtægter, herunder en afgift på finansielle transaktioner;
26. minder om, at princippet om landejerskab indebærer, at udviklingspolitikker og -programmer kun kan lykkes, hvis de styres af udviklingslandene selv, og hvis de er skræddersyet til landenes specifikke situationer og behov; fremhæver, at det er nødvendigt at samarbejde med civil- og lokalsamfund i denne forbindelse for at sikre, at der tages hensyn til borgernes behov og sårbarheder;
27. opfordrer til, at der udvikles en overvågningsmekanisme og sikres fuld gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med EU-finansieringen;
28. opfordrer indtrængende til, at EU's bistand ikke forlænger konflikter eller letter autokratiske regimers rovgriske adfærd, som er rod til mange af Afrikas socioøkonomiske problemer og politiske konflikter; fremhæver, at forfølgelsen af fælles interesser og samarbejde skal være i overensstemmelse med folkeretten, EU's grundlæggende værdier og målene om at støtte demokrati, god regeringsførelse og menneskerettigheder;
29. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at optræde på en mere sammenhængende og samlet facon i deres forbindelser med det afrikanske kontinent og til at forpligte sig til at koordinere deres politikker, således at deres indsats fokuserer på at skabe rammer for økonomiske muligheder og job;
30. mener, at partnerskabet bør inddrage alle 27 EU-lande og alle 55 AU-lande; opfordrer til fuld inddragelse af alle EU's medlemsstater for at øge synligheden og promovere værdien af partnerskabet blandt europæere og partnerlande og dermed muliggøre en bedre kommunikation om fælles tiltag og ambitioner;

Partnere for menneskelig og økonomisk udvikling

31. opfordrer til, at menneskelig udvikling placeres i centrum for strategien for at sikre, at ingen lades i stikken, med prioritering af bekæmpelse af fattigdom, ulighed og diskrimination og sikring af demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og menneskerettigheder for alle med særlig vægt på de mest marginaliserede og sårbare befolkningsgrupper; understreger, at der også bør gives prioritet til adgang til grundlæggende samfundstjenester såsom mad, vand og sanitet, til sundhedssystemer af høj kvalitet, til uddannelse af høj kvalitet, til social beskyttelse og til miljøbeskyttelse;
32. mener, at det er af afgørende betydning at sikre anstændige arbejdsvilkår, styrke de sociale rettigheder, forbedre den sociale dialog og arbejdsmarkedsdialogen, udrydde børnearbejde og tvangsarbejde og forbedre sundheds- og sikkerhedsforholdene på arbejdspladsen;
33. understreger på det kraftigste den vigtige rolle, som fungerende statslige institutioner, myndigheder og infrastruktur spiller, og mener, at deres fravær kan være en væsentlig hindring for udvikling, fremskridt og fred; understreger, at sikkerhed, stabilitet og i sidste ende velstand og bæredygtig udvikling kun kan opnås i de berørte regioner, hvis en altomfattende strategi forfølges; understreger betydningen af demokratiske reformer, god regeringsførelse og statsopbygning for bæredygtig udvikling; fremhæver, at fremme af retsstatsprincippet, bekæmpelse af korruption og støtte til adgang til domstolsprøvelse vil bidrage væsentligt til at opfylde borgernes grundlæggende rettigheder på begge kontinenter;
34. understreger, at en række lande fortsat kæmper med korruption og mangel på god regeringsførelse og sociale og politiske frihedsrettigheder, men at mange lande ikke desto mindre har indledt overgangen til reformer og demokrati; minder om, at overgangslændene er særligt sårbare og bør kunne regne med EU, når de beder om støtte; opfordrer derfor til velkoordineret støtte og bistand til disse lande med henblik på at opbygge mere modstandsdygtige stater og samfund for at

25. marts 2021

fastholde og støtte de forhåbninger om positive forandringer, som deres befolkninger har givet udtryk for; foreslår, at næstformanden i Kommissionen/Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) opretter særlige ad hoc-kontaktgrupper for at strømline og lette EU-dækkende støtte til individuelle overgangslande; er af den opfattelse, at der bør gøres en større indsats for at fremme inklusive politiske systemer med flere partier og en ansvarlig demokratisk regeringsførelse i Afrika, navnlig i skrøbelige stater, ved at fremme arbejdsgrupper med borgere og regeringer og parlamentarisk tilsyn — herunder gennem anvendelsen af teknologiplatforme — for at indsamle borgernes input om politiske spørgsmål og for at fremme bedste praksis gennem peer-to-peer-udvekslinger med henblik på at øge regeringers ansvarlighed og reaktionsevne, hvilket er afgørende for at skabe bæredygtig udvikling, imødegå globale udfordringer og mindske risikoen for at øge ustabilitet;

35. understreger betydningen af at støtte frie og retfærdige valg med flere konkurrerende kandidater og troværdige valgprocesser; støtter koordinering mellem EU og AU om valgobservationsmissioner og støtte til at forbedre AU's kapacitet til at gennemføre langsigtede valgobservationsmissioner og således bringe dem i overensstemmelse med internationale standarder og bilateralt samarbejde med de respektive lande og deres civilsamfund i et forsøg på at afholde inklusive, gennemsigtige og troværdige valg i Afrika; påpeger derfor de talrige valgobservationsmissioner, som EU har gennemført, og som støttes kraftigt af Europa-Parlamentet; opfordrer EU, europæiske NGO'er, politiske partier og civilsamfundet til at arbejde tæt sammen med deres afrikanske modparter, herunder offentligt ansatte, for at skabe en væsentlig politisk dialog gennem udvikling af emnebaserede politikker, fremme stærk praksis for demokratisk regeringsførelse, øge repræsentationen og inklusionen af marginaliserede befolkningsgrupper og fremme civilsamfundets og borgernes meningsfulde deltagelse i det offentlige liv på alle niveauer;

36. værdsætter bestræbelserne på at styrke afrikanskejede mekanismer og bestemmelser om beskyttelse af menneskerettighederne såsom det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder og protokollerne hertil, det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse, Den Afrikanske Menneskerettighedskommission og Den Afrikanske Menneskerettighedsdomstol; sætter pris på, at disse mekanismer og bestemmelser fortsat hjælper afrikanske partnere med at tilpasse deres egne menneskerettighedsinstrumenter og -mekanismer til internationalt anerkendte principper, love og standarder;

37. minder om den rolle, som Den Internationale Straffedomstol (ICC) spiller med hensyn til at bekæmpe straffrihed og værne om værdierne fred, sikkerhed, lighed, rimelighed, retfærdighed og erstatning; opfordrer EU og de afrikanske stater til fortsat at støtte Romstatutten og ICC; opfordrer alle afrikanske stater, som endnu ikke har undertegnet og ratificeret Romstatutten, til at gøre dette;

38. understreger betydningen af at sætte barnets tarv i første række og fremme retten til en fredelig barndom og til velfærd for alle børn; opfordrer til, at der hurtigst muligt rettes opmærksomhed mod de vanskelige og marginaliserede forhold for børn — navnlig i Afrika syd for Sahara og i en række andre områder med konflikter eller ekstrem fattigdom — som alt for ofte nægtes deres grundlæggende rettigheder, såsom adgang til uddannelse, grundlæggende sundhedspleje og mere generelt retten til en barndom; opfordrer derfor til, at konventionen om barnets rettigheder gennemføres fuldt ud;

39. påpeger, at den afrikanske befolkning er fordoblet i de seneste 30 år, og at denne kraftige demografiske vækst forventes at fortsætte i de kommende årtier; understreger derfor betydningen af at udvikle en fælles AU-EU-strategi, som sætter børn og unge i centrum for partnerskabet, og som tager hensyn til konklusionerne fra ungdomstopmødet i 2017;

40. understreger, at den bedste måde at styrke unge på er at udvikle og fremme deres muligheder for at gøre fremskridt, navnlig gennem beskæftigelses- og iværksættermuligheder samt muligheder for at deltage i demokratiske processer og beslutningstagning; er af den opfattelse, at denne strategi bør styrke mulighederne for navnlig udveksling af unge og frivilligt arbejde og prioritere de 17 verdensmål for bæredygtig udvikling i forbindelse med eventuelle foreslåede kontakter og projekter;

41. opfordrer Den Europæiske Unions og Den Afrikanske Unions institutioner til at skabe praktikmuligheder for unge europæere i landene i Den Afrikanske Union og for unge afrikanere i Den Europæiske Union med henblik på at uddanne dem i de respektive integrationsprocesser;

25. marts 2021

42. opfordrer EU til at fremme universel adgang for alle unge i al deres mangfoldighed, herunder unge piger og piger med handicap, til ungdomsvenlige sundhedstjenester, bl.a. seksuel og reproduktiv sundhed og hiv-tjenester, som er retfærdige, tilgængelige, prismæssigt overkommelige og behovsbaserede, herunder i konfliktsammenhænge og humanitære sammenhænge;

43. påpeger, at manglen på pålidelige folkeregistre i visse afrikanske stater fratager mange borgere deres lovlige eksistens og dermed deres borgerrettigheder, adgang til demokratisk tilkendegivelse og stemmeret; understreger, at denne mangel gør de demografiske statistikker upålidelige og ikke-relevante;

44. understreger betydningen af at investere i konkrete EU-initiativer, der har til formål at styrke de afrikanske nationale civilregistreringssystemer, sikre, at disse tjenester er tilgængelige og fortrolige, og støtte de afrikanske regeringer i at investere i sikre og innovative teknologiske løsninger for at lette fødselsregistrering i overensstemmelse med verdensmål 16.9;

45. er af den opfattelse, at ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status skal prioriteres og integreres i partnerskabet; opfordrer derfor sine modparter til aktivt at fremme kvinders rolle i og bidrag til økonomien og samfundet og anerkende deres civile og juridiske rettigheder, herunder retten til at besidde ejendom og retten til at deltage i forskellige økonomiske og politiske sektorer; bifalder den øgede kvindelige politiske repræsentation i visse afrikanske nationer; bemærker imidlertid, at kvinder stadig er dårligt repræsenteret i en række lande på det afrikanske kontinent; fremhæver, at respekt for og fuld udøvelse af kvinders menneskerettigheder er grundlaget for et demokratisk samfund; mener derfor, at disse grundlæggende rettigheder og mål skal nås for at opbygge et ægte demokratisk samfund;

46. opfordrer til, at den nyligt lancerede GAP III bør styrke bestræbelserne på navnlig at sætte en stopper for kønsbaseret vold, kvindelig kønslemlæstelse og tvangsægteskaber; opfordrer Kommissionen til at sikre synergier mellem partnerskabet mellem EU og Afrika og GAP III med henblik på at opnå ligestilling mellem kønnene; opfordrer til, at partnerskabet mellem EU og Afrika lægger vægt på kvinders deltagelse i beslutningstagningen; opfordrer til en fælles køreplan for de mål, der skal opfyldes med hensyn til kvinders rettigheder;

47. understreger, at navnlig omfattende seksualundervisning er afgørende for at forbedre ligestillingen mellem kønnene, ændre skadelige kønsnormer og forebygge seksuel vold, kønsbaseret vold og vold i hjemmet samt utilsigtet graviditet og hiv-infektion;

48. understreger, at adgang til og respekt for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder er et afgørende element i partnerskabet mellem EU og Afrika; bemærker det presserende behov for at gøre noget ved det forhold, at følgerne af coronaviruskrisen har begrænset adgangen til tjenester og uddannelse inden for seksuel og reproduktiv sundhed yderligere og har forværret problemet med forskelsbehandling af og vold mod kvinder og piger; opfordrer Kommissionen til at prioritere seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i det nye partnerskab mellem EU og Afrika og til at forpligte sig til at fremme, beskytte og opfylde alle personers ret til at have fuld kontrol med og frit og ansvarligt at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende deres seksualitet og seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder uden forskelsbehandling, tvang og vold;

49. bemærker, at personer med handicap fortsat er ofre for flere former for forskelsbehandling; opfordrer til at integrere rettighederne for personer med handicap i Afrika i hele strategien og på tværs af alle de finansielle instrumenter, der mobiliseres, og opfordrer til, at de deltager aktivt i samfundet og systematisk inddrages i udarbejdelsen og gennemførelsen af strategier, der har til formål at fremme deres inklusion, navnlig med hensyn til uddannelse, iværksætterier og digital omstilling; mener, at dette kun kan opnås gennem en meningsfuld inddragelse af civilsamfundsorganisationer, herunder organisationer for personer med handicap;

50. er bekymret over den vedvarende vold og forskelsbehandlingen af LGBTI-personer, navnlig med hensyn til adgang til sundhedspleje, og opfordrer de to kontinenter til at intensivere deres bestræbelser på at beskytte deres rettigheder;

51. understreger den afgørende rolle, som civilsamfundet, herunder lokale NGO'er, og ytringsfriheden spiller med hensyn til at sikre, at demokratiene fungerer korrekt; minder om behovet for at anerkende og fremme civilsamfundsorganisationernes mange forskellige roller og bidrag; opfordrer de to kontinenter til at sikre en ramme, der gør det muligt for civilsamfundsorganisationer at deltage i udformningen og evalueringen af politikker på de forskellige trin i beslutningsprocessen;

25. marts 2021

52. understreger den vigtige rolle, som en fri og levende medie- og pressesektor spiller, og minder om, at den er afgørende for at sikre, at offentligheden er velinformeret og kan formulere sine egne prioriteter, og for at øge modstandsdygtigheden over for falske nyheder; tilskynder til en fortsættelse af den afrikanske indsats inden for mediefrihed og støtte til journalister og understreger den vigtige rolle, som en fri presse spiller med hensyn til at bekæmpe korruption og sikre tilsyn med og ansvarliggørelse af de offentlige myndigheder;

53. minder om, at sundhed er en nødvendig forudsætning for menneskelig udvikling, og at retten til sundhed er en grundlæggende rettighed; understreger, at der bør tages fuldt hensyn til den flerdimensionelle karakter af sundhed; understreger betydningen af et sikkert miljø for at beskytte menneskers sundhed, og at One Health-tilgangen bør integreres i det fremtidige partnerskab;

54. understreger behovet for at opbygge et ægte partnerskab på sundhedsområdet med henblik på at styrke sundhedssystemerne ved at forbedre lokalsamfundenes rolle; understreger, at opbygning af landenes kapacitet skal være grundlaget for at fremme universel adgang til passende, tilgængelig og økonomisk overkommelig sundhedspleje for alle ved at styrke det offentlige sundhedsvæsen;

55. understreger endvidere, at dette partnerskab bør fokusere på global sundhedsforskning og -udvikling og på intensivering af samarbejdet mellem EU og Afrika om sundhedsforskning og -innovation for dermed i fællesskab at styrke den lokale afrikanske og europæiske produktionskapacitet for sundhedsprodukter, sundhedsudstyr og lægemidler; opfordrer med henblik herpå indtrængende EU til at støtte de afrikanske lande, navnlig de mindst udviklede lande, i den effektive gennemførelse af fleksibilitet i beskyttelsen af folkesundheden som fastsat i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS), såsom tvangslicenser og parallelimport; tilskynder til netværkssamarbejde mellem afrikanske og europæiske forskersamfund og udveksling af ekspertise og erfaringer og understreger behovet for at overvinde problemet med forfalskede lægemidler;

56. understreger, at adgang til vand, sanitære faciliteter og hygiejne er en afgørende forudsætning for enhver indsats, der har til formål at forbedre folkesundheden og bekæmpe overførsel af sygdomme, og bør være et afgørende element i samarbejdet mellem EU og Afrika; insisterer på behovet for at intensivere indsatsen inden for vandforvaltning, infrastrukturopbygning og hygiejnefremme og -uddannelse; opfordrer til målrettede forbedringer af adgangen til disse tjenester, navnlig for de mest sårbare befolkningsgrupper og dem, der udsættes for forskelsbehandling;

57. understreger de sundhedsmæssige fordele ved at opretholde den rutinemæssige vaccination af børn og opfordrer til en yderligere styrkelse af vaccinationsrelaterede programmer; understreger, at coronaviruskrisen har understreget behovet for at sikre adgang til vacciner og behandling, og opfordrer de to kontinenter til at arbejde tæt sammen for at sikre, at alle får gavn heraf;

58. er bekymret over, at der opstår flere og flere indbyrdes forbundne kriser, det være sig sundheds-, fødevarer-, miljø- eller sikkerhedskriser, som forventes at forværres med klimaændringer og tab af biodiversitet, og henleder derfor opmærksomheden på betydningen af en omfattende styrkelse af menneskers og økosystemernes modstandsdygtighed og tværsektoriel kriseforebyggelses-, beredskabs-, overvågnings-, forvaltnings- og indsatskapacitet i den fremtidige strategi og den kombinerede strategi for fremtidige reaktioner på globale pandemier; opfordrer til, at der tages mere detaljeret hensyn til socialsikringsmodeller, universel indkomst og formalisering af den uformelle økonomi, og understreger betydningen af at støtte anstændigt arbejde og dialog mellem arbejdsmarkedets parter; opfordrer til støtte til adgang til uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse i skrøbelige situationer, kriser og langvarige kriser, eftersom de er nøglefaktorer for stabilitet og sikring af levebrød;

59. understreger, at inklusiv og tilgængelig uddannelse af høj kvalitet er en grundlæggende rettighed og en forudsætning for især beskyttelse af børn og styrkelse af pigers indflydelse, herunder i nødsituationer;

60. minder om, at Afrika har en af verdens største unge befolkninger, hvilket udgør en enorm udfordring med hensyn til uddannelse, men er samtidig et aktiv for kontinentets fremtidige udvikling; minder om betydningen af uddannelse for at forme borgernes rolle i samfundet og for at stimulere holdbar økonomisk vækst og jobskabelse; understreger, at analfabetisme og mangel på uddannelse af høj kvalitet og uddannede fagfolk udgør en hindring for holdbar vækst; understreger, at uddannelse for alle er et horisontalt og holistisk spørgsmål, der påvirker alle dimensioner af verdensmålene for bæredygtig udvikling; fremhæver betydningen af verdensmål 4.1, som sigter mod tolv års gratis kvalitetsundervisning på primær- og sekundærtrinet for alle;

25. marts 2021

61. mener, at uddannelse bør være en prioritet for udviklingsbistanden, navnlig i de mindst udviklede lande, og en central søjle i partnerskabet mellem Afrika og EU; opfordrer til, at det nye partnerskab prioriterer læreruddannelse og styrkelse af uddannelsesstrukturer, navnlig i skrøbelige og konfliktramte lande; opfordrer til, at der gøres en indsats for at bekæmpe skolefrafald, navnlig i landdistrikterne, ved især at sørge for passende skolekantiner og hygiejnetjenester; opfordrer til fremme af erhvervsuddannelse; opfordrer staterne til at investere kraftigt i infrastruktur og digitalisering for at gøre det muligt for det størst mulige antal børn fra både landdistrikterne og byområderne at integrere sig i skolesystemet;

62. understreger behovet for at fjerne de hindringer, som piger står over for i deres adgang til sikker og inklusiv uddannelse af høj kvalitet på alle niveauer og i alle sammenhænge, herunder i konfliktsammenhænge og humanitære sammenhænge; fremhæver, at »inklusiv« uddannelse betyder, at alle børns ret til lige adgang til uddannelse respekteres fuldt ud uanset køn, socioøkonomisk status, kulturel baggrund og religion, med særligt fokus på marginaliserede samfund og børn med handicap;

63. understreger behovet for stærkere forbindelser mellem uddannelse, udvikling af færdigheder og beskæftigelse for at give unge mulighed for at deltage fuldt ud på arbejdsmarkedet, navnlig ved at integrere digitale og grønne færdigheder i skolernes læseplaner; understreger, at teknisk og erhvervsfaglig uddannelse af høj kvalitet spiller en central rolle for ungdomsbeskæftigelsen og bør fremmes; opfordrer til støtte til dialog i den private sektor for at fremme tilpasningen af uddannelserne til arbejdsmarkedets behov;

64. opfordrer til netværkssamarbejde mellem afrikanske og europæiske universiteter og til fremskyndelse af udvekslingen af oplysninger; opfordrer til øget nord-syd- og syd-nord-mobilitet inden for erhvervsuddannelse, stipendier og akademiske udvekslingsprogrammer mellem unge i Afrika og EU, f.eks. via Erasmus og Erasmus for unge iværksættere, med henblik på at hjælpe nye iværksættere med at erhverve de relevante færdigheder til at lede en virksomhed;

65. beklager, at Kommissionens meddelelse ser bort fra dimensionen af udenlandsk kulturpolitik og det lovende potentiale, der er forbundet med et uddybet kulturelt samarbejde mellem Europa og Afrika; minder om betydningen af kulturel dialog mellem Europa og Afrika og mener, at kulturelle forbindelser og interkulturel dialog kan bidrage til at opbygge tillid og fremme en fælles følelse af at tilhøre et partnerskab; opfordrer til koordinering mellem medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer, EU-delegationerne og europæiske og lokale interessenter og med netværket af EU's nationale kulturinstitutioner i forbindelse med gennemførelsen af fælles projekter og fælles aktioner i tredjelande baseret på principperne om kulturelle forbindelser, som fokuserer på at opbygge gensidig tillid og forståelse gennem mellemfolkelig dialog mellem Europa og Afrika;

66. minder om, at kulturelt samarbejde inden for EU og med dets partnerlande fremmer en verdensorden baseret på fredsbevarelse og bekæmpelse af ekstremisme og radikalisering gennem interkulturel og interreligiøs dialog om demokrati, retsstatsprincippet, ytringsfrihed, menneskerettigheder og grundlæggende værdier;

67. understreger betydningen af at fremme den afrikanske kulturarv, kulturelle identitet, historie og kunst; opfordrer til, at kulturgoder returneres til de afrikanske lande, og til, at der fastlægges betingelser for en permanent tilbagelevering af afrikansk kulturarv til Afrika; opfordrer EU og Afrika til at etablere en »mindekultur«, der gør det muligt for begge kontinenter at identificere levnene fra kolonimagten i de nuværende forbindelser og forhandle passende foranstaltninger til at modvirke dem;

68. minder om den rige sproglige mangfoldighed på det afrikanske kontinent; opfordrer EU og medlemsstaterne til at bevare den i de fremtidige forbindelser; gentager, at det er nødvendigt at arbejde tæt sammen med UNESCO for at sikre, at den kulturelle og sproglige mangfoldighed bevares, og finde fælles grundlag for samarbejde;

Partnere for bæredygtig og inklusiv vækst

69. fremhæver, at Den Europæiske Union har vigtige økonomiske bånd til afrikanske stater, og at disse bånd bør styrkes yderligere i fremtiden for at sikre en produktiv omstilling af regionen og opbygning af modstandsdygtighed; bemærker, at Kina har intensiveret sin tilstedeværelse i Afrika, mens EU-medlemsstaterne kun har vist meget selektive interesser i handel med og investering i de afrikanske stater, hvorfor omfanget af handelen mellem EU og de fleste afrikanske stater fortsat er forholdsvis beskedent; understreger, at EU har brug for et helt nyt grundlag for sit økonomiske partnerskab med Afrika,

25. marts 2021

hvilket betyder, at det er nødt til at nå frem til en ny virkelighed, hvor EU og Afrika udvikler et holdbart partnerskab, som er til fordel for begge parter, ved at omforme de økonomiske, kommercielle og handelsmæssige forbindelser i retning af solidaritet og samarbejde og ved at sikre retfærdig og etisk handel; understreger, at forudsætningen for dette partnerskab er en betydelig yderligere bæredygtig udvikling i alle afrikanske stater; fremhæver i denne forbindelse behovet for at tilvejebringe investeringer og målrettet støtte og respektere udviklingsvenlig politikkoherens;

70. understreger sin overbevisning om, at Afrika som et ressourcerigt kontinent med dynamiske og udviklingsrige økonomier, der udviser et højt væksthøjniveau, en voksende middelklasse og en ung og kreativ befolkning, er et kontinent med muligheder, der gentagne gange har vist, at økonomisk fremgang og udvikling er mulig;

71. understreger betydningen af at tage hensyn til alle strukturelle årsager til og eksterne faktorer i usikkerhed og fattigdom i Afrika ved at tage fat på de grundlæggende årsager til konflikter, sult, klimaændringer, uligheder, mangel på basale tjenester og u hensigtsmæssige landbrugsmodeller og ved at fremme politiske og inklusive konfliktløsninger og gennemføre en omfattende tilgang med fokus på at lindre de mest sårbare befolkningsgruppers lidelse;

72. påpeger betydningen af at fremme den indenlandske produktions- og fremstillingskapacitet, hvilket vil bidrage til at mindske afhængigheden af udenlandsk import; understreger, at Afrika har behov for en industriel og infrastruktur mæssig omstilling, som kun vil være mulig gennem store bæredygtige investeringer, hvor offentlig-private driftsformer udgør en realistisk mulighed for at fremme udvikling; bemærker, at Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD) bør finansiere investeringer, der fremmer inklusiv og bæredygtig økonomisk og social udvikling på grundlag af tilgængelighed og universelt design for alle, samtidig med at dens mangler i de mindst udviklede lande anerkendes;

73. understreger, at investeringer fra den private sektor bør gavne det lokale marked og den lokale befolkning og være rettet mod dem med begrænset adgang til finansiering og garantere inkluderende finansiering for marginaliserede grupper, f.eks. gennem direkte investeringer i lokale mikro virksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og samfundsøkonomiske forretningsmodeller, navnlig familievirksomheder;

74. opfordrer til stærke overvågnings- og evalueringsmekanismer for at sikre overholdelsen af disse mål; understreger, at en styrkelse af civilsamfundet og derigennem inkludering af et socialt modstykke i investeringsstrukturene er et afgørende aspekt af EU's eksisterende politikker over for og med de afrikanske stater;

75. gentager konklusionerne i den nylige vurderingsrapport om EFSD, som illustrerede den manglende dokumentation for blandingsmekanismernes udviklingspotentiale, additionalitet og ejerskab;

76. glæder sig over initiativet om G20-aftalen med Afrika, der blev lanceret i 2017 for at fremme private investeringer i Afrika, herunder i infrastruktur, og ser det som en god platform for fremme af omfattende, koordinerede og landespecifikke reformdagsordener; glæder sig over, at 12 afrikanske lande indtil nu har tilsluttet sig initiativet;

77. understreger, at handel og økonomisk samarbejde mellem EU og Afrika bør prioritere regional integration på det afrikanske kontinent; opfordrer Unionen til at øge sin støtte til afrikanske integrationsstrategier og sikre, at den er konsekvent mellem de kontinentale, regionale og nationale niveauer, hvor den gennemføres;

78. opfordrer Kommissionen til at støtte Afrika i dets ambitioner om at opnå et kontinentalt frihandelsområde; glæder sig over lanceringen af det afrikanske kontinentale frihandelsområde (CFTA) og understreger dets enorme potentiale som et instrument til at fremme handel inden for Afrika og regional integration og forbedre Afrikas adgang til globale markeder; understreger, at CFTA bør muliggøre integration til gavn for alle afrikanske befolkningsgrupper, herunder de mest marginaliserede; minder om, at der er udviklingsmæssige forskelle mellem afrikanske lande, som skal tages i betragtning for ikke at øge ulighederne; er af den opfattelse, at EU's støtte til CFTA bør fokusere på udvikling af lovgivningsmæssige rammer for at forhindre et kapløb mod bunden hvad angår sociale og miljømæssige normer; mener, at CFTA og de igangværende bestræbelser på regional integration giver en god mulighed for at genskabe balancen i den internationale investeringsordning, således at det bliver ansvarligt, retfærdigt og befordrende for bæredygtig udvikling;

25. marts 2021

79. understreger, at der i Afrika er behov for at etablere og diversificere intrakontinentale værdikæder for at skabe mere merværdi i de afrikanske stater selv; understreger nødvendigheden af at gennemføre teknisk bistand til grænsesamarbejde og andre tekniske spørgsmål med henblik på regional udvikling af værdikæder; bemærker den fortsatte eksistens af betydelige barrierer for sådan handel på grund af udbredelsen af told og andre barrierer samt dårlig infrastruktur og høje transaktionsomkostninger; påpeger derfor behovet for at investere betydeligt i transportinfrastruktur for at lette samhandelen i Afrika;

80. understreger, at EU og Den Afrikanske Union har en fælles interesse i et stabilt og regelbaseret multilateralt handelssystem, der er centreret om Verdenshandelsorganisationen (WTO);

81. minder om, at en af de største udfordringer for udviklingslandene er at bevæge sig længere op i den globale værdikæde gennem økonomisk diversificering; opfordrer EU til at afstå fra at vedtage en handelspolitik, der som hovedregel forbyder de afrikanske lande at opkræve eksportafgifter på råmaterialer, i det omfang det er foreneligt med WTO's regler;

82. minder om, at fri og fair handel med det afrikanske kontinent er afgørende for at støtte bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse; anmoder Kommissionen om at inddrage civilsamfundet på alle niveauer i den politiske dialog, navnlig når handelsaftaler udarbejdes, overvåges og evalueres; understreger, at de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er) og det generelle toldpræferencesystem (GSP) er vigtige instrumenter i handelsforbindelserne mellem EU og Afrika; opfordrer imidlertid indtrængende Kommissionen til at anerkende, at der findes divergerende holdninger til ØPA'er, og til at finde konkrete løsninger på de afrikanske landes bekymringer, navnlig med hensyn til deres prioritet om at opbygge regionale værdikæder og styrke handelen inden for Afrika; gentager sin anmodning om en tilbundsående analyse af ØPA'ernes virkninger;

83. opfordrer til, at der systematisk medtages bindende mekanismer, der kan håndhæves, til gennemførelse af kapitlerne vedrørende handel og bæredygtig udvikling for så vidt angår menneskerettigheder og arbejds- og miljømæssige standarder i alle ØPA'er, som forhandles nu og i fremtiden, og understreger samtidig, at aftalerne skal være i overensstemmelse med udviklingspolitikker og med verdensmålene for bæredygtig udvikling, navnlig med hensyn til deres indvirkning på skovrydning, klimaændringer og tab af biodiversitet;

84. bemærker, at afrikanske lande, selv om de udgør mere end 50 % af modtagerne af GSP, udgør mindre end 5 % af EU's GSP-import; opfordrer Kommissionen til at bistå de økonomiske aktører i modtagerlandene med bl.a. at overholde oprindelsesreglerne og overvinde tekniske hindringer; beklager, at GSP hidtil ikke har bidraget til den økonomiske diversificering i afrikanske modtagerlande; gentager sin opfordring til Kommissionen til at overveje at udvide listen over produkter, der er omfattet af GSP-forordningen⁽⁹⁾;

85. opfordrer i betragtning af den dokumenterede stigende risiko for spredning af zoonotiske patogener i Afrika Kommissionen til gennem lovgivningsmæssigt samarbejde og dialog at fremme strengere standarder med hensyn til sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger og dyrevelfærd i de afrikanske lande;

86. påpeger, at private investeringer og offentlig-private partnerskaber er afgørende for at opfylde verdensmålene for bæredygtig udvikling og for at udvikle den lokale private sektor og skal være forenelige med menneskerettighederne, anstændige arbejdsstandarder og miljøstandarder samt internationale klimamål og den grønne omstilling, og at de som en prioritet bør opfylde meget små virksomheders og SMV'ers finansieringsbehov; glæder sig i lyset heraf over Kommissionens bestræbelser på at gøre »alliancen mellem Afrika og Europa« til en central søjle i de økonomiske forbindelser mellem de to kontinenter;

87. bemærker, at SMV'er og familieføretagender spiller en vigtig rolle i udviklingen af de lokale økonomier; påpeger, at SMV'er er en central drivkraft for jobskabelse og udgør 95 % af virksomhederne i Afrika; mener, at strategien bør prioritere iværksætter og adgang til finansiering, samtidig med at der skabes et pålideligt erhvervs-klima; mener endvidere, at støtte til den lokale private sektor vil være afgørende for genopretningen efter covid-19; påpeger de muligheder, som EU's Forvaltningsorgan for Små og Mellemstore Virksomheder (EASME) giver for at fremme samarbejde mellem virksomheder og joint ventures med afrikanske virksomheder, hvilket ikke blot vil øge synligheden af forretningsmulighederne, men også fremme den meget tiltrængte adgang til finansiering og adgang til teknologi gennem overførsel af knowhow;

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1).

25. marts 2021

88. understreger, at et partnerskab mellem Afrika og EU om den private sektor bør indeholde strenge bestemmelser om ansvarlig finansiering; minder om, at der stadig skal gøres betydelige fremskridt for at undgå virksomhedernes misbrug, og understreger derfor, at sikring af overholdelsen af principperne om virksomhedernes sociale ansvar, menneskerettigheder og due diligence på miljøområdet klart bør fastlægges som en høj prioritet i partnerskabet mellem EU og Afrika;

89. understreger, at europæiske virksomheder har et ansvar for deres forsyningskæder; opfordrer Kommissionen til at gå videre med et ambitiøst lovgivningsforslag om obligatoriske due diligence-forpligtelser for EU-virksomheder med hensyn til menneskerettigheder, sociale rettigheder og miljø; opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med udviklingen af alle sådanne forslag at sikre, at de finder anvendelse på hele forsyningskæden, lever op til OECD's retningslinjer om socialt ansvar og menneskerettigheder i forbindelse med handel og er forenelige med WTO, og at forslagene efter en omhyggelig vurdering betragtes som funktionsdygtige og anvendelige for alle markedsaktører, herunder SMV'er, og omfatter bestemmelser, der gør det lettere for skadelidte at få adgang til domstolsprøvelse;

90. understreger, at lånefinansierede private investeringer bør være et supplement til, snarere end træde i stedet for, de udviklede landes tilsagn om at afsætte 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) til officiel udviklingsbistand, idet 0,15-0,2 % af BNI forbeholdes de mindst udviklede lande;

91. er af den opfattelse, at EU-Afrika-strategien også bør omfatte foranstaltninger, der skal hjælpe landene i Afrika med at omsætte deres råstofrigdom til reelle udviklingsresultater, og opfordrer til en gennemgang af de eksisterende foranstaltningers effektivitet, også med hensyn til Kinas og Ruslands tvivlsomme udnyttelse af Afrika; opfordrer Kommissionen og EU's afrikanske partnere til en glat gennemførelse af foranstaltningerne i forordningen om mineralressourcer i konfliktramte områder⁽¹⁰⁾ og straks offentliggøre listen over virksomheder uden for EU, der ikke opfylder kravene i forordningen; understreger Europas stærke sider (dvs. gennemsigthed, varer og tjenesteydelser af høj kvalitet og demokratisk regeringsførelse) og stoler på, at disse grundlæggende værdier er et mere attraktivt og overbevisende alternativ til autoritære modeller;

92. noterer sig betydningen af at gennemføre African Mining Vision, som de afrikanske stats- og regeringschefer vedtog i 2009 for at sikre en gennemsigtig, retfærdig og optimal udnyttelse af mineralressourcerne;

93. minder om, at udvindingsindustrien spiller en vigtig rolle i mange afrikanske landes økonomier og knytter sig til en ulige indbyrdes ressourceafhængighed med Europa, der ved hjælp af gennemsigthedsdirektivet⁽¹¹⁾ og regnskabsdirektivet⁽¹²⁾ bør afhjælpes ved at tage fat på problemet med ulovligt udstrømmende skatteindtægter og royalties fra udvindingsindustrien;

94. udtrykker sin bekymring over det stigende antal sager om tvistbilæggelse mellem investorer og stater, som navnlig europæiske virksomheder har indledt mod afrikanske stater; opfordrer regeringer og virksomheder i EU til at afstå fra at anvende tvistbilæggelse mellem investorer og stater og til at sætte en stopper for de mange sager om tvistbilæggelse mellem investorer og stater, der er indledt mod afrikanske lande;

95. mener, at dette partnerskab bør støtte kvinders og unges iværksætter i landdistrikter og byområder, og at det med henblik herpå er afgørende at støtte lige adgang til økonomiske og produktive ressourcer såsom finansielle tjenesteydelser og jordrettigheder; opfordrer til udvikling af udvekslinger mellem afrikanske og europæiske kvindelige iværksættere ved hjælp af platforme, der muliggør netværkssamarbejde, erfaringsudveksling og udarbejdelse af fælles projekter;

96. minder om, at kvinders stilling kan styrkes ved hjælp af stærke bestemmelser om køn og handel i handelsaftaler; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at hjælpe Den Afrikanske Union med gennemførelsen af dens strategi for ligestilling og styrkelse af kvinders stilling og til at gennemføre foranstaltninger, der bidrager til opnåelse af ligestilling mellem kønnene i dens handelsaftaler med de afrikanske lande;

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 13).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

25. marts 2021

97. fremhæver Afrikas enorme finanspolitiske begrænsninger i forbindelse med håndteringen af pandemiens socioøkonomiske konsekvenser; minder om, at visse afrikanske lande bruger flere penge på tilbagebetaling af gæld end på sundhedstjenester; mener, at det grundigt bør overvejes at lette uholdbare gældsbyrder, der fører til store tab af offentlige tjenester og velfærdsforanstaltninger; noterer sig meddelelsen fra G20 om et midlertidigt gældsmoratorium for de svageste udviklingslande som et første skridt i den rigtige retning; gentager sin opfordring til private kreditorer til at deltage i initiativet på sammenlignelige vilkår og opfordrer G20, Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken samt de multilaterale udviklingsbanker til at gå videre med gældslettelse og yderligere undersøge mulighederne for at suspendere afbetalingen af gæld; opfordrer mere generelt til, at der oprettes en multilateral gældssaneringsmekanisme til at håndtere både krisens indvirkning og finansieringskravene i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling; understreger behovet for at knytte gældslettelsesforanstaltninger sammen med en yderligere mobilisering af ODA og prioritere tilskudsbaseret finansiering som standardløsning, navnlig for de mindst udviklede lande;

98. fremhæver vigtigheden af at støtte de afrikanske lande i at øge deres kapacitet til at mobilisere de indenlandske ressourcer med henblik på at øge investeringerne i basale offentlige tjenester; minder om, at ulovlige finansielle strømme udgør det dobbelte af den ODA, som de afrikanske lande modtager, dvs. i alt ca. 50 mia. USD årligt, og har en dramatisk indvirkning på kontinentets udvikling og regeringsførelse; opfordrer EU til yderligere at støtte de afrikanske partnere i at forbedre regeringsførelsen, bekæmpe korruption, øge gennemsigtigheden i deres finans- og skattesystemer og etablere passende regulerings- og overvågningsmekanismer;

99. anbefaler, at EU og AU forbedrer gennemførelsen og håndhævelsen af de eksisterende nationale og internationale instrumenter til bekæmpelse af korruption og udnytter nye teknologier og digitale tjenester; opfordrer EU til at vedtage et strengt regelsæt om korruption;

Partnere for en grøn pagt mellem AU og EU

100. minder om, at de afrikanske lande og deres befolkninger er særligt berørt af de negative virkninger af klimaændringerne; minder om, at næsten 16,6 millioner afrikanere i 2019 blev påvirket af ekstreme vejrforhold, hvilket er 195 % mere end i 2018, ifølge Center for forskning i epidemiske sygdommes udbredelse i forbindelse med katastrofer (CRED); understreger behovet for at sætte klima- og miljøbeskyttelse i centrum for partnerskabet i overensstemmelse med EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen og biodiversitetskonventionen; bemærker, at det har anmodet om, at 45 % af budgettet til det fremtidige NDICI afsættes til disse mål;

101. udtrykker bekymring over, hvordan klimaændringerne kan vende den menneskelige udvikling og undergrave de afrikanske lavindkomstlandes og skrøbelige landes udviklingsperspektiver, og understreger, at det er en risikofaktor for destabilisering, vold og konflikt; understreger, at EU bør yde konkret, forudsigelig, ansvarlig og langsigtet økonomisk og teknisk støtte til afrikanske lande med henblik på ligeledes at styrke deres klimatilpasning (dvs. gennem projekter, der fokuserer på bæredygtigt landbrug, økosystembaseret tilpasning og bæredygtige byer) og afbødningsstrategier med særligt fokus på forebyggelse af katastroferisici og på dårligt stillede befolkningsgrupper;

102. understreger vanddiplomatiets afgørende rolle, eftersom vand som følge af klimaændringerne risikerer at blive en stadig mere knap ressource; understreger behovet for et mere virkningsfuldt klimadiplomati med henblik på at fremme forbindelserne mellem indenrigsklimapolitik, udenrigsklimapolitik og international klimapolitik;

103. opfordrer til EU-støtte til at hjælpe afrikanske lande med at gennemføre og øge ambitionsniveauet for deres nationalt bestemte bidrag (NDC'er) inden for rammerne af Parisaftalen og Sendairammen og sikre, at de har tilstrækkelige midler til tilpasning, afbødning, tab og skader samt deres nationale biodiversitetsstrategier og -handlingsplaner; understreger, at en sådan støtte kun kan være effektiv, hvis det fremtidige partnerskab mellem EU og Afrika for en omstilling er baseret på principperne om fælles, men differentieret ansvar og politikkohærens for bæredygtig udvikling, samtidig med at der sikres en grøn omstilling, som er retfærdig og inklusiv;

104. understreger, at tilpasningsstrategier bør fremme en ændring af mønstret i afrikanske lande baseret på naturbaserede løsninger; opfordrer til fremme af inklusiv inddragelse af interessenter i udviklingen og gennemførelsen af bl.a. NDC'er, nationale tilpasningsplaner og nationale landbrugsinvesteringsplaner;

25. marts 2021

105. fremhæver det unikke perspektiv og de særlige behov, som små udviklingsøstater (SIDS) har med hensyn til tilpasning til og afbødning af klimaændringer;

106. understreger endvidere behovet for at inddrage kønsaspektet i klimainsatsen i betragtning af de særlige konsekvenser, som klimaændringerne og miljøforringelsen har for kvinder og piger; opfordrer de afrikanske og europæiske partnere til i det fremtidige partnerskab mellem EU og Afrika bedre at fremhæve den rolle, som kvinder kan spille med hensyn til at lede deres lokalsamfund i retning af mere bæredygtige praksisser og deltage i beslutningstagningen om tilpasning til og afbødning af klimaændringer;

107. opfordrer til en hurtig gennemførelse af et »diplomati i forbindelse med den grønne pagt« gennem oprettelsen af en taskforce, der fokuserer på den europæiske grønne pagts eksterne dimension, og som bør fremsætte anbefalinger om en grøn pagt mellem AU og EU, der omfatter de lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer med en tilgang, der er baseret på flere niveauer og involverer flere interessenter; mener, at denne pagt navnlig bør støtte vedtagelsen af lovgivningsmæssige rammer, der muliggør overgangen til en grøn økonomi, udviklingen af en cirkulær økonomi og skabelsen af arbejdspladser i bæredygtige sektorer;

108. understreger betydningen af regionalt samarbejde og samarbejde gennem teknisk bistand, udveksling af oplysninger og god praksis; insisterer på betydningen af bedre kommunikation om fremtidige klima- og katastroferisici og af fremme af lovlig overførsel af klimavenlige teknologier; opfordrer med henblik herpå EU til at fremme vedtagelsen af en erklæring om intellektuelle ejendomsrettigheder og klimaændringer svarende til Dohaerklæringen fra 2001 om TRIPS-aftalen og folkesundhed;

109. understreger nødvendigheden af bæredygtige innovationspolitikker og -projekter, der giver afrikanske stater mulighed for at springe ældre og mere forurenende teknologier over med det specifikke mål at opnå økologisk og social bæredygtighed, og opfordrer i denne forbindelse til en undersøgelse af, hvordan det at springe nogle led over kan bidrage til disse mål i de afrikanske stater;

110. minder om, at Afrika er hjemsted for en enestående biodiversitet; udtrykker sin dybe bekymring over overudnyttelsen af naturressourcer og den reducerede biodiversitets indvirkning på robusthedsniveauerne; er især bekymret over, at skovrydningens tempo er skruet i vejret i Afrika; påpeger, at ødelæggelsen af de afrikanske regnskove fører til et uopretteligt tab af biodiversitet og kulstofdræn og af levesteder for oprindelige folk, der bor i skovene, og deres levevis; minder om, at skove bidrager væsentligt til opfyldelsen af klimamålene, beskyttelsen af biodiversitet og forebyggelsen af ørkenspredning og ekstrem jorderosion;

111. opfordrer til, at der tages hensyn til sammenhængen mellem folkesundhed og biodiversitet i overensstemmelse med »One Health«-tilgangen; glæder sig over meddelelsen om NaturAfrika-initiativet, der har til formål at beskytte vilde dyr og planter og økosystemer, og revisionen af handlingsplanen mod ulovlig handel med vilde dyr og planter; understreger, at NaturAfrika-initiativet bør udvikles i samråd med alle interessenter og med særlig vægt på lokalsamfundenes, oprindelige folks og kvinders rettigheder; understreger, at det bør støtte de afrikanske regeringer og lokalbefolkninger i at håndtere de vigtigste årsager til tab af biodiversitet og miljøforringelse på en holistisk og systematisk måde, herunder ved at tilbyde støtte til velforvaltede netværk af beskyttede områder; opfordrer indtrængende EU og Afrika til at anerkende og beskytte oprindelige folks ret til sædvanebaseret ejerskab over og kontrol med deres jord og naturressourcer som fastsat i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder og Den Internationale Arbejdsorganisations konvention 169 og til at overholde princippet om frit, forudgående og informeret samtykke;

112. opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre anbefalingerne i Kommissionens undersøgelser fra 2015 med titlen »Larger than elephants: Inputs for an EU strategic approach to wildlife conservation in Africa« og fra 2019 med titlen »Study on the interaction between security and wildlife conservation in sub-Saharan Africa«;

113. mener, at bevaringsindsatsen med fokus på f.eks. skove, vilde dyr og hav- og kystøkosystemer skal intensiveres ved at gøre brug af lovgivningsmæssige rammer, tilstrækkelige ressourcer og videnskabelige data og være ledsaget af foranstaltninger til genopretning og forvaltning af økosystemer; opfordrer EU og Afrika til at spille en ledende rolle i indgåelsen af en ambitiøs global aftale på den 15. partskonference under biodiversitetskonventionen;

25. marts 2021

114. minder om, at havene er den største globale kilde til proteiner; minder om betydningen af at arbejde hen imod bedre havforvaltning, herunder med hensyn til udvikling af fiskeri og bæredygtig akvakultur og en blå økonomi, som er drivkræfter for udvikling; understreger, at indsatsen mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri skal være en prioritet for at begrænse de miljømæssige konsekvenser og bevare fiskebestandenes bæredygtighed og fiskeriindtægterne;

115. opfordrer udtrykkeligt Kommissionen til at overvåge aktiviteter i forbindelse med industrifiskeri, eftersom de kan udgøre en trussel mod de bestande, der er til rådighed for lokalbefolkninger, som anvender traditionelle fiskeressourcer, samtidig med at der er risiko for, at der skabes ubalance i fiskebestandenes gode økologiske tilstand;

116. minder om, at Afrika er den mindst elektrificerede region i verden, og understreger, at adgangen til energi ikke er ensartet på det afrikanske kontinent; bemærker, at adgang til økonomisk overkommelig, pålidelig, bæredygtig og moderne energi er et afgørende redskab for økonomisk og social udvikling, herunder i landdistrikterne; opfordrer til udvikling af Afrikas potentiale til at producere vedvarende energi;

117. opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at fremme og styrke samarbejdet med deres afrikanske partnere i energi- og klimasektorerne i overensstemmelse med målene i den grønne pagt; tilskynder Kommissionen til at udarbejde en ambitiøs plan for gennemførelsen af et partnerskab for bæredygtig energi og bemærker med henblik herpå, at vedvarende energi og energieffektivitet er afgørende elementer for at udligne forskellene i adgangen til energi på det afrikanske kontinent og samtidig sikre den nødvendige reduktion af kuldiioxidemissionerne; opfordrer EU og de respektive afrikanske lande til at udnytte mulighederne for gensidigt fordelagtige energipartnerskaber med henblik på at producere brint ved hjælp af vedvarende energikilder;

118. understreger betydningen af at kanalisere investeringer i retning af en kulstoffri økonomi ved at udvikle vedvarende energikilder og lette teknologioverførsel, herunder decentraliseret energiproduktion, vedvarende energi i lille målestok og solenergiteknologier, der opfylder den lokale efterspørgsel efter energi, herunder med hensyn til infrastruktur og konnektivitet;

119. understreger, at urbaniseringen af det afrikanske kontinent udgør en mulighed for at nytænke byplanlægningen og indføre løsninger for bæredygtige byer, og at den bør være genstand for en mere intensiv dialog med de lokale og regionale myndigheder og samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem de to kontinenter, navnlig med hensyn til grøn infrastruktur, økosystembaserede tilgange, affaldshåndtering og sanitetssystemer og med en særlig indsats for at inddrage unge og marginaliserede grupper; opfordrer til støtte til udvikling af bæredygtig bytransport med henblik på større samfundsmæssig inklusion og tilgængelighed i lokalsamfundet, herunder transport til skoler og sundhedscentre;

Partnere for et bæredygtigt og modstandsdygtigt landbrug

120. fremhæver den centrale betydning, som landbrugs- og fødevarersektorerne har for økonomien og med hensyn til at skabe anstændige og holdbare jobmuligheder i landdistrikterne; understreger, at det i de fleste tilfælde drejer sig om husmandsbrug og familielandbrug; bemærker, at det er vigtigt at fremme og forbedre foranstaltninger og redskaber til at støtte en øget produktkvalitet, produktdiversificering, bæredygtig modernisering af landbrugsmetoderne, sikre arbejdsvilkår og foranstaltninger til at styrke landbrugeres modstandsdygtighed; mener, at udviklingen af en bæredygtig landbrugssektor og af landdistrikterne bør stå i centrum for forbindelserne mellem EU og Afrika;

121. glæder sig over, at det nye partnerskab mellem EU og Afrika slår til lyd for udviklingen af miljøvenlige landbrugsmetoder; minder om, at agroøkologiens evne til at forene de økonomiske, miljømæssige og sociale dimensioner af bæredygtighed er blevet anerkendt i vigtige rapporter fra IPCC og IPBES og i den globale landbrugsvurdering (IAASTD), der er udarbejdet under ledelse af Verdensbanken og FAO; understreger betydningen af at fremme agroøkologi, skovlandbrug, lokal produktion og bæredygtige fødevarer systemer, som fokuserer på udviklingen af korte forsyningskæder i både nationale politikker og internationale fora, med henblik på at sikre fødevarer- og ernæringsikkerhed for alle og øge landbrugssektorens bæredygtige produktivitet og dens modstandsdygtighed over for klimaændringer;

122. opfordrer i denne forbindelse EU til at tage højde for konklusionerne fra Taskforce for landdistrikter i Afrika om behovet for investeringer i afrikanske fødevarer kæder med fokus på varer med merværdi; og opfordrer EU og medlemsstaterne til at arbejde aktivt sammen med de afrikanske partnere om at skabe synergier mellem EU-Afrika-strategien og politikkerne vedrørende den grønne pagt, navnlig den eksterne dimension af fra jord til bord-strategien;

25. marts 2021

123. understreger, at brugen af pesticider i intensivt landbrug i Afrika kan påvirke sundheden for arbejdstagerne, som har meget ringe adgang til uddannelse i plantebeskyttelse og sundhedspleje, og at den derudover kan forårsage miljøskader; opfordrer til, at der sikres uddannelse i tilgange til bæredygtig plantebeskyttelse og alternativer til pesticider, og at eksponeringen for farlige stoffer begrænses mest muligt; fordømmer EU's dobbeltmoral med hensyn til pesticider, når det tillader eksport af farlige stoffer, som er forbudte i EU, til afrikanske lande og andre tredjelande; anmoder derfor om en ændring af de nuværende EU-regler for at fjerne denne retlige inkohærens i overensstemmelse med Rotterdamkonventionen fra 1998 og den grønne pagt;

124. er dybt bekymret over afrikanske staters store afhængighed af fødevarerimport, navnlig fra Den Europæiske Union, især når denne import består af subsidierede produkter, hvis lave pris udgør skadelig konkurrence for smålandbrug i Afrika;

125. er bekymret over eksporten, støttet af den fælles landbrugspolitik, af europæisk mælkepulver til Vestafrika, idet tredoblingen af eksporten, siden EU ophævede mælkekvoterne i 2015, har haft katastrofale følger for lokale kvægbrugere og landmænd, der ikke kan konkurrere; opfordrer Kommissionen til at arbejde på løsninger sammen med afrikanske regeringer og interessenter;

126. minder om, at sult og fødevarerikkerhed igen vokser i hele verden, og at de vil fortsætte med at vokse, medmindre der træffes øjeblikkelige foranstaltninger, og at Afrika er langt fra at opfylde målet om nul sult (verdensmål 2) i 2030; minder om, at afskaffelse af alle former for fejlernæring og verdensmål 2 bør betragtes som prioriteter i det nye partnerskab med særlig vægt på mennesker i de mest sårbare situationer;

127. understreger, at covid-19 og den deraf følgende økonomiske krise og lukning af grænser, græshoppeplager og ørkendannelse har forværret den allerede vanskelige fødevarerikkerhedssituation i Afrika og har tydeliggjort sårbarhederne i det globale fødevarerikkerhedssystem; understreger de lokale og regionale markeders potentiale til at afhjælpe de nuværende svigt i fødevarerikkerhedssystemet;

128. opfordrer til, at partnerskabet mellem EU og Afrika koncentrerer sin indsats på landbrugsområdet for at beskytte de afrikanske landes ret til fødevarerikkerhed og øge deres fødevarerikkerhed som en prioritet samt styrke deres evne til at opfylde deres befolkningers ernæringsmæssige behov;

129. understreger betydningen af omlægningen af landdistrikterne og styrkelsen af lokale, regionale og gennemsigtige værdikæder med henblik på at skabe bæredygtige arbejdspladser, undgå menneskerettighedskrænkelser og modvirke klimaændringer; understreger behovet for at støtte unge og kvinder, navnlig gennem uddannelse, kreditmuligheder og adgang til markeder; opfordrer til, at de inddrages i udformningen af landbrugspolitikker, og at der ydes støtte til kollektive aktioner gennem små producentorganisationer;

130. understreger den afgørende rolle, som afrikanske kvinder spiller i økonomien i landdistrikterne og i landbrugsøkonomien på hele det afrikanske kontinent, navnlig med hensyn til fødevarerikkerhed; minder om, at næsten halvdelen af arbejdet i landbruget i Afrika udføres af kvinder, mens kvindelige landbrugere fortrinsvis er smålandbrugere eller lever af subsistenslandbrug og ikke har den fornødne adgang til information, kredit, jord, ressourcer eller teknologi; tilskynder til fremme af arverettigheder for kvinder og piger og opfordrer EU til at støtte partnerlande, navnlig for så vidt angår deres anerkendelse af kvinders fulde ret til jordrettigheder;

131. understreger, at kvinder, der arbejder i subsistenslandbrug, oplever ekstra forhindringer for opretholdelsen af fødevarerikkerheden på grund af den stærke beskyttelse af nye plantesoarter under den internationale konvention om beskyttelse af plantenyheder (UPOV) i handelsaftaler;

132. understreger, at det er vigtigt at støtte de små landbrugsbedrifter og pastoralisme og andre traditionelle/lokale fødevarerikkerhedssystemer for at styrke deres modstandsdygtighed og fremme deres bidrag til fødevarerikkerhed, bæredygtig forvaltning af ressourcerne og bevarelse af biodiversiteten;

133. opfordrer til, at der tages hånd om de sociale spændinger mellem fastboende landbrugsbefolkninger og nomadefolkninger, navnlig i regioner med overlappende etnisk-religiøse konflikter;

134. understreger betydningen af forskning og innovation med hensyn til at tilskynde til bæredygtige landbrugspraksisser og produktive landbrugsøkosystemer og fødevarerikkerhedssystemer i tørre områder; opfordrer i denne forbindelse til, at der i højere grad lægges vægt på bidraget fra den afrikanske traditionelle viden til den retfærdige omstilling, navnlig med hensyn til landbrugspraksis, fiskeri og skovbeskyttelse, hvorved den afrikanske befolkning og de afrikanske lokalsamfund styrkes;

25. marts 2021

135. tilskynder til udveksling af viden og bedste praksis mellem europæiske og afrikanske landbrugere og navnlig kontakter mellem unge landbrugere, kvinder og repræsentanter for landdistrikterne om bæredygtige produktionsmetoder og beskyttelse af biodiversiteten, også inden for rammerne af sammenslutninger;

136. glæder sig over forslaget fra Taskforcen for landdistrikter i Afrika om oprettelse af et venskabsbyprogram mellem Europa og Afrika, som skal forbinde landbrugsorganer fra EU-medlemsstater og partnerlande i Afrika med henblik på at udveksle bedste praksis for bæredygtighed og skabe forbindelser mellem stærkt engagerede og ensartede partnere;

137. understreger betydningen af, at der i partnerskabet mellem EU og Afrika skal medtages beskyttelse og fremme af lokalsamfundenes ret til adgang til og kontrol med naturressourcer såsom jord og vand; beklager, at land grabbing er udbredt i Afrika; påpeger, at det er en brutal praksis, som undergraver fødevarerensuveræniteten og bringer de afrikanske landbosamfund i fare; fremhæver vigtigheden af at iværksætte en inkluderende proces med sigte på at garantere civilsamfundsorganisationers og lokalsamfunds reelle deltagelse i udviklingen, gennemførelsen og overvågningen af politikker og foranstaltninger vedrørende land grabbing; opfordrer til, at de frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelser (VGGT) overholdes i alle projekter, der fremmer beskyttelsen af jordrettigheder, herunder i forbindelse med handel, og til, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at projekter ikke bringer smålandbrugeres jordrettigheder i fare;

138. beklager den manglende anerkendelse af den strategiske betydning af græsningsarealer, som dækker omkring 43 % af den afrikanske jordoverflade og derfor udgør vigtige kulstofdræn; opfordrer Kommissionen til sammen med lokalsamfund og lokale interessenter at udvikle en strategi for optimering af dette potentiale gennem bæredygtig græsningsforvaltning som f.eks. den, der anvendes af kvægnomader;

139. bemærker, at f.eks. græsningsrettigheder og fællesgræsgange er traditionelle arealanvendelsesrettigheder, som er baseret på sædvaneret og ikke sikrede ejendomsrettigheder; understreger imidlertid den grundlæggende vigtighed af at beskytte disse fælles rettigheder for befolkningen i landdistrikterne;

Partnere med henblik på at gøre digitalisering til en løftestang for inklusion og udvikling

140. understreger, at den digitale omstilling tjener som en eminent løftestang for udvikling, hvad angår adgang til uddannelse, erhvervsuddannelse, beskæftigelse og sundhed samt modernisering af landbrugssektoren, den offentlige sektors kapacitet til at levere digitale tjenester såsom eID, e-sundhed eller digital forvaltning og deltagelse i den politiske beslutningstagning, menneskerettigheder og ytringsfrihed, men at den også kan indebære en risiko for, at demokratiet undergraves, de borgerlige rettigheder og menneskerettighederne bringes i fare, og at ulighederne øges; understreger, at den digitale omstilling skal understøtte økonomisk overkommelig, lige og inklusiv adgang til internettet samt anvendelse og skabelse af digitale teknologitjenester, der overholder de relevante internationale og nationale standarder og retningslinjer;

141. understreger, at der bør tages højde for den digitale kløft, og at den bør tages under behørig overvejelse; understreger behovet for at prioritere adgangen til internetkonnektivitet for de fleste marginaliserede afrikanske samfund for at undgå, at der opstår en enorm kløft mellem befolkningen i landdistrikterne og befolkningen i byerne; mener, at det er nødvendigt at slå bro over den kønsbestemte digitale kløft for at fremme en reel inklusiv digital omstilling; opfordrer kvinder og piger til at udvikle deres potentiale med hensyn til ny teknologi;

142. minder om den negative indvirkning, som onlinevold mod kvinder og piger og sexistisk hadefuldt tale, cybermobning, fremmedhad, desinformation og stigmatisering kan have på social inklusion, og opfordrer de afrikanske og europæiske partnere til at behandle sådanne spørgsmål i partnerskabet mellem EU og Afrika; understreger behovet for at sikre, at digital uddannelse og digitale færdigheder er helhedsorienterede og omfatter bløde og tværgående færdigheder såsom kritisk tænkning og interkulturel forståelse;

143. understreger, at produktionen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr på verdensplan udgør en udfordring for gennemførelsen af 2030-dagsordenen, navnlig med hensyn til sundhed og miljø; opfordrer EU og Afrika til at intensivere deres bestræbelser på at udvikle ansvarlige investeringer med henblik på at bidrage til at minimere produktionen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, forhindre ulovlig dumping og ukorrekt behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, fremme effektiv anvendelse af ressourcer og genanvendelse og skabe arbejdspladser i sektorerne for renovering og genanvendelse;

144. støtter digitaliseringen og moderniseringen af den offentlige forvaltning i de afrikanske stater, navnlig for at udvikle pålidelige folkeregistre, tilvejebringe sikre identitetsdokumenter og fremme dataudveksling; understreger, at alle udvekslede data skal være omfattet af den relevante lovgivning om databeskyttelse og privatlivets fred; opfordrer EU til at arbejde tæt sammen med de afrikanske nationer om at udarbejde globale databeskyttelsesstandarder, hvilket til gengæld vil bidrage til at bekæmpe kriminalitet og styrke begge parters økonomier;

25. marts 2021

145. understreger, at innovation er nødvendig for at opfylde verdensmålene for bæredygtig udvikling og opnå den grønne omstilling; understreger, at partnerskabet bør fremme forskning og innovation og adgangen til og anvendeligheden af digitale tjenester for at fremme samhørighed og social inklusion; minder imidlertid om, at den digitale omstilling ikke kan finde sted uden adgang til energi, og at uregelmæssige energiforsyninger i landdistrikterne udgør en væsentlig hindring for adgangen til digitale tjenester;

146. understreger, at covid-19-krisen har fremtvunget en fremskyndelse af den digitale omstilling i Afrika; glæder sig over AU's ønske om at etablere et digitalt indre marked; opfordrer EU til at støtte etableringen af en afrikansk digital industri og passende lovgivningsmæssige rammer for udvikling af e-handel og databeskyttelse på grundlag af de højeste eksisterende standarder ved at yde teknisk bistand, fremme investeringer i digitale infrastrukturer og iværksætterier og styrke partnerskaber med statslige, økonomiske, akademiske og videnskabelige interessenter samt interessenter fra civilsamfundet;

147. fremhæver, at der ifølge FN's rapport om verdensmålene for bæredygtig udvikling (2019) fortsat er mange udfordringer, der skal tages op, hvis verdensmålene for bæredygtig udvikling skal opfyldes, navnlig i Afrika, for så vidt angår adgang til fødevarer, energi, vand og sanitære faciliteter, uddannelse og sundhed; mener, at økonomisk bistand og investeringer primært bør være rettet mod opfyldelsen af de grundlæggende menneskelige behov, som fortsat er en forudsætning for udryddelse af fattigdom og fremskridt med hensyn til menneskers velfærd, navnlig på et tidspunkt, hvor de offentlige ressourcer i stigende grad begrænses af konkurrerende krav, såsom sundhed og uddannelse;

148. understreger, at indsamling af præcise og sammenlignelige disaggregerede data og statistiske analyser, under overholdelse af bestemmelserne om databeskyttelse og retten til privatlivets fred, er afgørende for beslutningstagning på et velinformeret grundlag, navnlig inden for landbrug, forvaltning af naturressourcer og regeringsførelse og sundhed på nationalt og decentralt plan;

149. understreger behovet for at udnytte den digitale omstilling til at fremme udvekslingen mellem de to kontinenter, navnlig mellem unge og civilsamfundet, ved hjælp af platforme;

150. opfordrer EU og de afrikanske lande til at øge deres fælles bestræbelser på at sikre, at den digitale økonomi er socialt og miljømæssigt bæredygtig, og til at bidrage til målet om at etablere en moderne, retfærdig og effektiv beskatningsstandard for den digitale økonomi;

Partnere for mobilitet og migration til gavn for begge parter

151. anerkender de komplekse udfordringer og muligheder, som migrationsbevægelser i både Europa og Afrika har for velstanden og udviklingen på begge kontinenter, og understreger behovet for at styrke samarbejdet på dette område; bemærker, at migrationsspørgsmålet i de senere år har domineret forholdet mellem Afrika og EU, og at dette kan have haft en skadelig indvirkning på den måde, hvorpå de to kontinenter opfatter hinanden; understreger, at migration udgør et gensidigt redskab til bæredygtig udvikling for begge regioner;

152. minder om, at op til 80 % af alle internationale migranter, der kommer fra afrikanske lande, bevæger sig inden for det afrikanske kontinent; bemærker, at de afrikanske lande huser en stor andel af det samlede antal flygtninge og internt fordrevne i verden, og at deres sårbare situation er blevet forværret yderligere af covid-19-krisen; opfordrer til en global ansvarsdeling med hensyn til flygtninge;

153. mener, at migrationens menneskelige dimension bør fremhæves, og at der bør lægges særlig vægt på de dårligere stillede grupper af migranter; opfordrer til, at der vedtages et partnerskab mellem EU og Afrika om migration og mobilitet, som sætter flygtninges og migranternes menneskelige værdighed i centrum, og som er baseret på principperne om solidaritet, fælles ansvar og fuld respekt for menneskerettighederne, folkeretten, EU-retten og national ret samt flygtningeretten;

154. minder om, at specifikke tiltag bør iværksettes for at beskytte migranter mod død, forsvinden og familieadskillelse og hindre krænkelse af deres rettigheder, herunder foranstaltninger til at overholde princippet om nonrefoulement og sikre barnets tarv;

155. understreger behovet for gennem tilstrækkelig finansiering at tackle de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse såsom politisk ustabilitet, fattigdom, manglende sikkerhed og fødevarerikkerhed, vold og de negative virkninger af klimaændringer;

25. marts 2021

156. mener, at partnerskabets succes vil afhænge af betydelige forbedringer af mobilitetsmulighederne mellem de forskellige dele af de afrikanske og europæiske samfund, og at partnerskabet bør udformes på en holdbar måde med henblik på at skabe »hjernegevinst« i stedet for »hjerneflugt«; mener, at en mere effektiv visumpolitik og øget finansiering til Erasmus +-programmet vil yde et nyttigt bidrag til at opnå dette;

157. understreger betydningen af at udvikle en ægte cirkulær migrationspolitik, så faglærte og ufaglærte arbejdstagere kan nyde godt af udveksling af professionel viden og mobilitet mellem EU og Afrika, og det bliver lettere for folk at vende tilbage til deres oprindelsesland; støtter prioriteringen af ansøgninger om arbejdstilladelse, der opfylder betingelserne, fra oprindelses- og transitlande til EU (for eksempel gennem ambassader eller online) for at afskrække migranter fra at benytte sig af irregulære migrationskanaler og lette byrden for asyl- og migrationssystemet;

158. minder om, at arbejdstagernes mobilitet kan være et af svarene på EU's demografiske udfordringer samt manglen på arbejdskraft og den manglende overensstemmelse mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet; opfordrer til, at der udvikles sikre og lovlige migrationskanaler, og til fremme af en mere harmoniseret, omfattende og langsigtet tilgang til arbejdskraftrelateret migration på europæisk plan baseret på en partnerskabstilgang, der kan være til gavn for begge parter på lang sigt; understreger betydningen af at styrke dialogen mellem Afrika og EU om migration og mobilitet og partnerskabet mellem Afrika og EU om migration, mobilitet og beskæftigelse;

159. fordømmer på det kraftigste menneskesmugling og menneskehandel; opfordrer til en styrkelse af indsatsen for at opspore og bekæmpe kriminelle smuglernetværk og ønsker et samarbejde med de afrikanske lande for at bekæmpe dem; opfordrer i denne henseende til en omfattende tværfaglig indsats og koordinering på alle niveauer i samarbejde med lokale myndigheder, herunder internationalt retshåndhævelsessamarbejde; mener, at bekæmpelsen af menneskesmuglere og menneskehandlere skal ske i fællesskab med begge parter og med støtte fra bl.a. Europa;

160. opfordrer EU og de afrikanske nationer til at samarbejde om at skabe effektive og vidtrækkende oplysningskampagner vedrørende de risici og farer, der er forbundet med menneskehandel og smugling af migranter, så enkeltpersoner ikke sætter deres liv på spil for at rejse ind i EU på irregulær vis;

161. understreger behovet for et sammenhængende EU-engagement, der sikrer, at samarbejdet om bekæmpelse af irregulær migration eller om integreret grænseforvaltning ikke har nogen negativ indvirkning på de eksisterende rammer for regional mobilitet på det afrikanske kontinent eller på menneskerettighederne; minder om behovet for, at ethvert partnerskab om migration og mobilitet skal tage hensyn til de to globale aftaler om migration og flygtninge (den globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration og den globale aftale om flygtninge);

162. mener, at fragmenteret national lovgivning på arbejdskraftmigrationsområdet i Unionen sammen med de komplekse og meget bureaukratiske ansøgningsprocedurer afskrækker personer fra at anvende de lovlige migrationsmuligheder for at komme ind i Unionen; anbefaler, at der etableres en harmoniseret og ubureaukratisk EU-ansøgningsprocedure inden for rammerne af partnerskabet mellem EU og Afrika;

163. minder om behovet for at iværksætte en målrettet og fælles europæisk civil eftersøgnings- og redningsoperation for at sætte en stopper for tabet af menneskeliv til søs;

164. opfordrer EU til at intensivere sine tilsagn om genbosættelse og andre lovlige kanaler for personer med behov for international beskyttelse og til ligeledes at øge sine politiske og finansielle tilsagn om at støtte afrikanske partnere i udviklingen af holdbare tilgange for flygtninge, internt fordrevne og statsløse personer, navnlig ved at samarbejde med Den Internationale Organisation for Migration (IOM) og andre FN-agenturer for at styrke udviklingssamarbejdet og yde direkte bistand til humanitære organisationer i nærheden af de hjem, som flygtningene er flygtet fra;

165. anbefaler, at de regionale mekanismer til beskyttelse af fordrevne personer i forbindelse med katastrofer og klimaændringer harmoniseres i overensstemmelse med dagsordenen for beskyttelse af personer, der er blevet fordrevet på tværs af grænser i forbindelse med katastrofer og klimaændringer, platformen om fordrivelse i forbindelse med katastrofer og Kampalakonventionen;

166. understreger behovet for at sikre retfærdige og tilgængelige asylprocedurer for personer, der har behov for international beskyttelse i både EU og i de afrikanske lande og for at overholde princippet om nonrefoulement i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten; mener, at enhver aftale med oprindelses- og transitlande bør sikre fuld beskyttelse af menneskeliv, værdighed og menneskerettigheder;

25. marts 2021

167. understreger betydningen af at sikre effektivitet, retfærdighed og retfærdige procedurer i forbindelse med tilbagesendelsespolitikken, udstedelsen af konsulære passersedler og indgåelsen af tilbagetagelsesaftaler, idet der gives forrang til frivillig tilbagevenden, og idet det sikres, at enkeltpersoners rettigheder og værdighed beskyttes og respekteres fuldt ud; opfordrer til et stærkt EU-engagement i perioden før og efter tilbagesendelsesperioden for at lette en varig reintegration af tilbagesendte;

168. opfordrer til fortsat samarbejde med IOM og andre FN-organer om at yde yderligere støtte til flygtninge og internt fordrevne;

169. bemærker, at henvisningerne til migration i EU's forhandlingsmandat for en aftale for tiden efter Cotonouaftalen er mangedoblet, navnlig med hensyn til at dæmme op for irregulær migration, mens AVS-forhandlingsmandatet derimod lægger vægt på udryddelse af fattigdom, fremme af lovlig migration, vigtigheden af pengeoverførsler, nødvendigheden af, at tilbagevenden og tilbagetagelse sker frivilligt, og udelukkelse af brugen af udviklingsbistand som forhandlingsbrik for at opnå restriktive grænsekontroller; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de afrikanske landes prioriteter på migrationsområdet med henblik på at skabe et reelt »partnerskab mellem ligeværdige partnere«;

Partnere for sikkerhed

170. bemærker, at håndteringen af langvarige konflikter kræver, at humanitære aktører og udviklingsaktører og partnere med stor lokal legitimitet og troværdighed træffer fælles foranstaltninger; opfordrer derfor EU til at fremme en sammenhæng mellem humanitær bistand og udviklingsbistand i sin indsats med fokus på et stærkt lokalt ejerskab;

171. glæder sig over, at EU betragter fred og sikkerhed i Afrika som en afgørende forudsætning for en bæredygtig udvikling, og at EU har givet tilsagn om at »øge sin støtte til Afrika markant i samarbejde med det internationale samfund«; deler den opfattelse, at spørgsmålet om sikkerhed i Afrika, med støtte fra regionale og internationale organisationer, er af stor betydning for udviklingen af kontinentet, idet de afrikanske stater er de vigtigste garantere for egen sikkerhed; opfordrer derfor EU til at fortsætte sine bestræbelser på i samarbejde med sine afrikanske partnere at arbejde videre med udviklingen af en afrikansk freds- og sikkerhedsarkitektur, at opnå fred og stabilitet på lang sigt og overvinde kriser og konflikter på dette kontinent ved hjælp af en integreret tilgang, der udnytter alle tilgængelige værktøjer, herunder støtte til udvikling af Afrikas sikkerheds- og forsvarskapacitet og militære operationer, civile missioner, fredsskabelse og demilitariseringsprojekter med respekt for de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret og de afrikanske landes uafhængighed og suverænitets og støtte til initiativer fra AU, regionale organisationer som ECOWAS og G5 Sahel; opfordrer medlemsstaterne til at deltage i EU-missioner og -operationer og glæder sig over bilaterale bestræbelser, der bidrager til fred og stabilitet, og opfordrer indtrængende Rådet til i den forbindelse hurtigt at godkende den europæiske fredsfacilitet med henblik på at yde mere omfattende bistand til afrikanske partnere i konfliktramte regioner; understreger betydningen af multilateralt trepartssamarbejde mellem AU, EU og FN vedrørende lokal, regional og international sikkerhed og civilsamfundets aktørs rolle i fredsbevarende og fredsskabende bestræbelser; minder i denne forbindelse om, at reform af sikkerhedssektoren, reform af retsvæsenet, god regeringsførelse, demokratisk ansvarlighed og beskyttelse af civile er en forudsætning for at vinde befolkningens tillid til deres regeringer og sikkerhedsstyrker; understreger endvidere sammenhængen mellem det civile og det militære og behovet for bedre at strømline begge komponenter i missioner under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP); støtter den mere og mere proaktive tilgang, som samarbejdende regionale sikkerhedsorganisationer har til en fuldstændig operationalisering af den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur, der giver Den Afrikanske Union og regionale organisationer de nødvendige værktøjer til at forebygge, håndtere og løse konflikter; roser især initiativer som G5 Sahel, eftersom det i stigende grad spiller en afgørende rolle i forbindelse med de afrikanske nationers beslutsomme indsats for at sikre fred og sikkerhed i deres eget nabolag, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge den politiske, økonomiske, operationelle og logistiske støtte til G5 Sahel; understreger, at de afrikanske lande for at sikre et passende sikkerheds- og udviklingsniveau skal have tilstrækkelig kapacitet inden for alle væsentlige sektorer, især med hensyn til sikkerhed og forsvar; opfordrer til, at EU koordinerer de udviklings- og sikkerhedsinitiativer, det er involveret i på det afrikanske kontinent som led i en integreret strategi, der omfatter god regeringsførelse, demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet og ligestilling mellem kønnene og med særligt fokus på de regioner, hvor sårbarheden og spændingerne er størst; glæder sig over samarbejdet mellem EU og Afrika om at

25. marts 2021

bekæmpe terrorisme og væbnede grupper i overensstemmelse med folkeretten; opfordrer til, at der inden for rammerne af terrorbekæmpelsespolitikkerne indføres mere gennemsigtige beslutningsprocesser, bedre overensstemmelse med en menneskerettighedsbaseret tilgang og større engagement i de samfund, der er berørt af disse foranstaltninger;

172. understreger den vigtige rolle, som Sahel spiller ud fra et strategisk og sikkerhedsmæssigt synspunkt; glæder sig i denne forbindelse meget over etableringen af G5 Sahel i 2014 og G5 Sahels fælles styrke (G5 Force Conjointe), som blev oprettet i 2017 til bekæmpelse af sikkerhedstruslerne i regionen;

173. understreger det presserende behov for, at EU bekæmper den eskalerende terroropstand i det nordlige Mozambique, der allerede har forårsaget mere end 1 000 dræbte og tvunget omkring 200 000 mennesker til at flygte fra deres hjem, og at der er en alvorlig risiko for, at opstanden spreder sig i hele den sydlige del af Afrika; opfordrer indtrængende NF/HR til at tilbyde EU's støtte til Mozambique og dets borgere; understreger, at EU's manglende reaktion kan føre til, at andre internationale aktører indtager den ledende rolle, som EU ønsker at spille på kontinentet;

174. udtrykker bekymring over, at Botswana, Ghana, Uganda og Zimbabwe er medtaget på den ajourførte EU-sortliste over lande, der har strategiske mangler i deres ordninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT), og opfordrer disse lande til straks at tage de nødvendige skridt til at overholde kravene i lovgivningen og gennemføre den (dvs. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/855⁽¹³⁾); glæder sig over, at Etiopien og Tunesien efter at have gennemført en række reformer er blevet taget af sortlisten;

175. understreger, at mandatet til FSFP-missionen er omfattende og bl.a. har til formål at fremme en reform af sikkerhedssektoren, fremme en reform af retsvæsenet, styrke militær- og politiuddannelsen og fremme tilsyn; understreger det presserende behov for at forbedre FSFP-missioners kommunikationspolitik og EU's overordnede strategiske planlægning med henblik på at øge synligheden af EU's aktioner og dets mål om at beskytte det afrikanske folks sikkerhed og trivsel;

176. fremhæver den særlige rolle, som religiøse enheder i Afrika spiller, og deres vigtige rolle som mæglere i konflikter, hvor der er behov for dialog og samarbejde, især i konfliktområderne, da den tværreligiøse dialog kan bidrage til fred og forsoning;

177. noterer sig, at den fælles meddelelse har til formål at styrke EU's støtte til de afrikanske fredsbestrebelse gennem en mere struktureret og strategisk samarbejdsform, der fokuserer på de regioner i Afrika, hvor spændingerne er størst, og opfordrer til, at specifikke strategier i konfliktregioner prioriteres; opfordrer EU og dets medlemsstater til at fortsætte byrdefordelingen med internationale organisationer og partnere, herunder allierede og afrikanske stater, der tjener som pålidelige allierede mod terrorisme som f.eks. Kenya, Marokko, Nigeria, Ghana og Etiopien; opfordrer til en styrkelse af EU's forbindelser med disse afgørende stater; opfordrer EU til fortsat at bistå de afrikanske partnere med at opbygge deres styrkers og sikkerhedsinstitutioners kapacitet med henblik på at stille effektive og varige sikkerheds- og retshåndhævels-tjenester til rådighed for deres borgere, herunder gennem den europæiske fredsfacilitet og dens FSFP-missioner, og opfordrer EU til at fokusere på en integreret tilgang til konflikter og kriser og agere i alle faser af konfliktcyklussen, lige fra konfliktforebyggelse over reaktion til håndtering og løsning;

178. understreger, at målet med EU's støtte til den afrikanske sikkerhedssektor er at fremme afrikansk ejerskab over sikkerheds- og forsvarsspørgsmål; mener, at Den Afrikanske Union og de afrikanske stater er vigtige aktører, som EU er i meningsfuld dialog med for i fællesskab at opfylde målsætninger om bæredygtig udvikling og menneskers sikkerhed; glæder sig i den forbindelse meget over Den Afrikanske Unions planer om at sende 3 000 soldater til støtte for G5 Sahel og

⁽¹³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/855 af 7. maj 2020 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Bahamas, Barbados, Botswana, Cambodja, Ghana, Jamaica, Mauritius, Mongoliet, Myanmar/Burma, Nicaragua, Panama og Zimbabwe tilføjes til skemaet i bilagets punkt I, og Bosnien-Hercegovina, Etiopien, Guyana, Den Demokratiske Folkerepublik Laos, Sri Lanka og Tunesien udgår af nævnte skema (EUT L 195 af 19.6.2020, s. 1).

25. marts 2021

ser det som et tegn på, at AU og EU forfølger de samme sikkerhedsmål, der bygger på fælles mål og fælles ansvar; glæder sig i den forbindelse over de bemærkninger, som NF/HR, Josep Borrell, fremsatte over for FN's Sikkerhedsråd den 28. maj 2020, da han talte om »at finde afrikanske løsninger på afrikanske problemer«;

179. bekræfter på ny sin støtte til FN's fredsbevarende missioner på det afrikanske kontinent og opfordrer de vigtigste aktører, navnlig USA, Rusland, Kina og Det Forenede Kongerige, til at tilslutte sig EU's bestræbelser på at mægle og fremme samarbejde og varig fred på hele det afrikanske kontinent; gentager i den forbindelse EU's vilje til at øge sin støtte til FN-missioner og til at fremme koordineringen mellem de forskellige FN- og EU-missioner;

180. glæder sig over det markante fald i piratvirksomhed ud for kysterne i såvel det østlige som det vestlige Afrika, hvilket er et resultat af den internationale indsats for maritim sikkerhed, som danner præcedens for europæisk, afrikansk og transatlantisk sikkerhedssamarbejde;

181. mener, at det er vigtigt, at EU fortsætter bestræbelserne på at opbygge mere modstandsdygtige stater og samfund gennem kapacitetsopbygning og reformer af sikkerhedssektoren, herunder gennem den europæiske fredsfacilitet og dens FSFP-missioner, og fokuserer på en integreret tilgang til konflikter og kriser og agerer i alle faser af konfliktskyklussen;

182. minder om truslen om, at grænseoverskridende organiseret kriminalitet, civile uroligheder og national kriminalitet fører til skrøbelige stater i post-konfliktsituationer, som kæmper for at skabe den nødvendige sikkerhed for deres borgere; understreger i den forbindelse betydningen af en veluddannet national og regional politistyrke; bemærker imidlertid, at politistyrkerne ofte mangler både passende uddannelse og udstyr og, vigtigst af alt, ikke altid har en ordentlig kontakt til den lokale befolkning eller deres tillid; understreger derfor betydningen af at styrke og opbygge professionelle politistrukturer og opfordrer bl.a. til en intensiveret konceptuel, logistisk og administrativ støtte til Den Afrikanske Unions mekanisme for politisamarbejde, der har sin base i Algier, og som blev lanceret i 2014; mener, at samarbejde på dette område desuden vil bidrage til at øge de fredsbevarende missioners kapacitet og fremme den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitekturs politikomponent;

183. bemærker, at EU's globale modstandere i stadig højere grad har indflydelse på informationsfæren i Afrika; opfordrer i denne henseende EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til aktivt at løse problemet med den manglende tilstedeværelse af en europæisk stemme i afrikanske samfund og imødegå falske fortællinger og bedre fremme den europæiske tilgang og de demokratiske værdier over for den afrikanske befolkning; bemærker, at dette kræver bedre strategisk kommunikation, som er koncentreret om de vigtigste regioner og lande, og oprettelsen af en særlig enhed med ansvar for sådanne aktioner, som fungerer i tæt samarbejde med EU's delegationer;

184. understreger farerne ved spredningen af ulovlige håndvåben og minder om, at disse ikkeregistrerede og oftest ulovligt ejede våben ikke alene truer lokalsamfundenes sikkerhed, men også benyttes af farlige tværnationale kriminelle netværk, der er involveret i forskellige former for ulovlig handel, herunder med våben, mennesker og ulovlige stoffer;

185. opfordrer indtrængende til, at de årlige fælles rådgivende møder mellem Den Europæiske Unions Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd fortsætter med det formål at udvide omfanget af samarbejdet til at omfatte fælles besøg på stedet, fælles møder, udvikling af fælles forståelser og analyser af krisesituationer og undersøgelser af, hvilke fælles tidlige aktioner der skal til for at etablere varige strategiske partnerskaber;

186. minder om, at Afrika er vært for det største antal fredsstøttende operationer i verden, og at det bidrager med flest tropper og politistyrker hertil; fremhæver behovet for at tilpasse de fredsstøttende operationer i hele Afrika til den nye virkelighed med covid-19 for i tilstrækkelig grad at beskytte både borgerne og personalet i de fredsstøttende operationer; fremhæver behovet for at sikre tilstrækkelig finansiering til disse missioner på grund af frygten for en truende økonomisk krise og en reduktion af de disponible midler;

187. opfordrer EU til at sikre, at der planlægges FSFP-missioner på en effektiv, ansvarlig og håndfast måde med effektive operationer og stærkere mandater bundet til konkret politisk vilje, som har til formål at løse konflikter i stedet for at fastlåse dem;

25. marts 2021

188. tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at øge tilstedeværelsen af EU-delegationer på hele kontinentet, navnlig i de vigtigste AU-medlemsstater, for yderligere at fremme EU's bilaterale og regionale forbindelser og sikre behørig udveksling med relevante interessenter; understreger, at sådanne tætte bånd danner grundlag for at sikre passende og velstrukturerede globale partnerskaber samt skræddersyede løsninger; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at forbedre sin medie- og kommunikationsstrategi betragteligt, ikke blot for at fremme kendskabet til EU's indsats i de respektive regioner, men også for at øge kendskabet og støtten blandt EU's borgere til et øget samarbejde mellem EU og Afrika;

189. minder om betydningen af at koordinere EU-Afrika-strategien med FN, NATO, OSCE og andre ligesindede lande såsom USA, Canada, Det Forenede Kongerige, Australien og Japan;

o

o o

190. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
